

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษา
แบบเรียนรวม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Developing Academic Management of Tutorial Schools in Bangkok base on The
Concept of Inclusive Education

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
โดย	น.ส.ฐิติพร แต่งพลกรัง
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโหา)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ฐาปณัฐ อุดมศรี)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฐิติพร แต่งพลกรัง : แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม. (Developing Academic Management of Tutorial Schools in Bangkok base on The Concept of Inclusive Education) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม โดยใช้กรอบการบริหารวิชาการร่วมกับกรอบการศึกษาแบบเรียนรวม ผู้ให้ ข้อมูล โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 52 โรงเรียน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน ครู จำนวน 59 คน และนักเรียน จำนวน 93 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการ ตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสม (Item Objective Congruence: IOC) โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลข คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน สภาพอันพึงประสงค์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.513$) 2) โดยตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านที่มีความต้องการจำเป็นพัฒนาสูงที่สุด คือ ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้นนักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอน มากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ที่มีความเหมาะสมและ เป็นไปได้ แบ่งออกเป็น 3 แนวทาง

สาขาวิชา บริหารการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6183325427 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: inclusive education tutorial schools academic administration

Thitiporn Taengponkrang : Developing Academic Management of Tutorial Schools in Bangkok base on The Concept of Inclusive Education. Advisor: Asst. Prof. NANTARAT CHAROENKUL, Ph.D.

The purposes of this research were to study the current and desirable states and need analysis of developing academic management of tutorial schools in Bangkok based on the concept of Inclusive Education using the frameworks of academic administration and Inclusive Education. Informants were obtained from simple random sampling: from 52 tutorial schools in Bangkok 52 administrators, 59 teachers and 93 students, 204 informants in total verified by 5 experts. The instrument used in this research was a 5 rating-scaled questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and Priority Needs Index (PNI_{modified}).

The research results revealed that: 1) the current state of the developing academic management of tutorial schools in Bangkok based on the concept of Inclusive Education, overall, was at the moderate level, with the highest mean on curriculum development. As for the desirable state .overall, was at the highest level, with the highest mean on learning management. For the Modified Priority need index for developing academic management of tutorial schools in Bangkok based on the concept of Inclusive Education, it turned out that the highest PNI_{modified} was on measurement and evaluation ($PNI_{\text{modified}} = 0.513$) 2) There were 3 main approaches.

Field of Study: Educational Management Student's Signature

Academic Year: 2020 Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็นในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการวิจัยให้มีคุณภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา และกรุณาของอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งจนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ฐาปนัญญ์ อุดมศรี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ภายนอก ซึ่งมีจิตเมตตา ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ให้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ทางด้านการบริหารการศึกษา และทางการวิจัยตั้งแต่ต้นจนจบ

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยและพิจารณา (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบริวรรณพิทักษ์ อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ และอาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล อาจารย์ประจำสาขาวิชา บริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ ดร.กัญญ์รัช การย์ เลิศอมรศักดิ์ รองผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการและกรรมการหลักสูตรบริหารการศึกษาศรีวิภา อเอก-โท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อาจารย์ ดร.ดาร์ตัน กันเอี่ยม ผู้อำนวยการโรงเรียนดาวทอง วิทยาลัย และอาจารย์ ดร.กฤติยา แผ่นทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาอัจฉริยะบัณฑิต

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูและนักเรียน โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

กราบขอบพระคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัย ที่ได้ให้กำลังใจ ดูแลช่วยเหลือ สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษามาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณผู้อาจารย์วารภรณ์ สุวรรณศิริ ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนอกระบบและ ผู้อำนวยการ คณะครูของโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ดีในการบริหาร สถานศึกษาตลอดระยะเวลาในการฝึกงาน

ขอขอบคุณผู้ปกครองและนักเรียน ที่ได้ให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณรุ่นพี่ และเพื่อนนิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา ภาคในเวลาราชการ รุ่นที่ 56 และภาคนอกเวลาราชการ รุ่นที่ 28 ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจให้
ความช่วยเหลือ คำแนะนำที่ดี และร่วมทุกข์ร่วมสุขตลอดระยะเวลาการศึกษา

ฐิติพร แต่งพลกรัง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1	13
บทนำ.....	13
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	13
1.2. คำถามวิจัย	18
1.3. วัตถุประสงค์.....	18
1.4. นิยามศัพท์.....	18
1.5. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20
1.5.1. การศึกษาแบบเรียนรวม.....	20
1.5.2. การบริหารวิชาการโรงเรียนกวดวิชา	20
1.6. ขอบเขตการวิจัย.....	22
1.6.1. ขอบเขตด้านเนื้อหา	22
1.6.2. ขอบเขตประชากร.....	22
1.6.3. ขอบเขตตัวแปร.....	22
1.6.4. ระยะเวลาการศึกษา.....	22
1.7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	22
บทที่ 2	24

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2.1 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ	25
2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ.....	25
2.1.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ.....	26
1. การพัฒนาหลักสูตร	32
2. การจัดการเรียนรู้.....	35
3.การวัดและการประเมินผล.....	39
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา.....	45
2.2.1 ความหมายของโรงเรียนกวดวิชา.....	45
2.2.2 ขอบเขตของการกวดวิชา.....	46
2.2.3 ประเภทของการกวดวิชา.....	48
2.2.4 ลักษณะของการกวดวิชา	51
2.2.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชา	52
2.2.6. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา.....	53
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม.....	56
2.3.1 ความหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม.....	56
2.3.2 รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม	57
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
บทที่ 3	62
วิธีดำเนินการวิจัย	62
3.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม.....	62
3.1.1 ประชากร ตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล	62
3.1.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63

3.1.3	การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
3.1.4	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
3.2	ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม.....	68
3.2.1	ผู้ให้ข้อมูล	68
3.2.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
3.2.3	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
3.2.4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
บทที่ 4	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4.1	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
4.2	สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม.....	75
4.3	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง).....	95
4.4	ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง).....	97
4.5	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับสมบูรณ์).....	103
บทที่ 5	105
สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	105
5.1	สรุปผลการวิจัย.....	105
5.2	อภิปราย.....	109
5.2.1	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	109

5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	110
5.3 ข้อเสนอแนะ	111
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	111
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	112
บรรณานุกรม.....	115
ประวัติผู้เขียน.....	48

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ขอบข่ายบริหารวิชาการตามหลักการ และแนวคิดของหน่วยงาน และนักวิชาการ.....	31
ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	64
ตารางที่ 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
ตารางที่ 4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวม.....	77
ตารางที่ 5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	78
ตารางที่ 6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้.....	79
ตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล (n = 204).....	80
ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร <u>รายช้อย่อย</u> (n = 204).....	82
ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ <u>รายช้อย่อย</u>	86
ตารางที่ 10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล <u>รายช้อย่อย</u>	90

ตารางที่ 11 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน
กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม..... 93

ตารางที่ 12 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน
กวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)..... 97

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับอย่างต่อเนื่องซึ่งมีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙ รองรับอีกชั้นหนึ่ง รัฐได้ทุ่มเทงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้กับประชาชนโดยตลอด และผู้ปกครองได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนให้บุตรหลานของตนมีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบอาชีพในอนาคตและมีรายได้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง ดังรายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่องโครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภททวิชาติต่อระบบการศึกษาในมิติด้าน เศรษฐศาสตร์การศึกษา โดยรวมของกิตติ ลิมสกุล (2553) โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มีค่านิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันว่าบุตรหลานของตนจะได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ และเพื่อให้เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้นว่าจะสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แม้ว่าอัตราผู้สมัครเข้าสอบเรียนต่อในสถานศึกษาของรัฐมีมากกว่า จำนวนที่นั่งจนไม่สามารถรับเข้าเรียนได้ทั้งหมดทำให้ผู้ปกครอง ต้องเตรียมความพร้อมด้วยการนำบุตรหลานของตนเข้าศึกษาในโรงเรียนทวิชาติเพื่อเสริมความรู้ด้านวิชาการให้มีภูมิรู้มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้ปกครองและผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า การจัดการศึกษาในโรงเรียนไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เต็มที่ดังงานวิจัยของ ศวิพงศ์ ธีรอำพน (2547) ในมุมมองของผู้เรียนหรือบุคคลทั่วไป การได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องผ่านกระบวนการสอบวัดความรู้ถือเป็นความภาคภูมิใจและความสำเร็จในชีวิตขั้นหนึ่ง อีกทั้งความเชื่อมั่นภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว จะนำมาซึ่งหน้าที่การงานและผลตอบแทนที่ดีกว่า แรงจูงใจทางเศรษฐกิจนี้ยังผลักดันให้ทุกคนมีความพยายามสะสมความรู้ความสามารถ นำไปสู่การเข้าเรียนทวิชาติของผู้เรียนบางส่วน

การทวิชาติ เป็นการทบทวนวิชาที่เรียนรู้จากในชั้นเรียนซึ่งในปัจจุบันหลักสูตรการสอนมีเนื้อหาที่ซับซ้อนและยากมากยิ่งขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนที่สถานศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงนิยมมาเรียนทวิชาติตามสถาบันทวิชาติมากขึ้น เพราะการสอนพิเศษจะเริ่มจากเนื้อหาง่ายไปยากและความเอาใจใส่ของผู้สอนและเทคนิคในการให้ความรู้อย่างละเอียด ทำให้ผู้เรียนที่เข้าเรียนทวิชาติเกิดความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ โดยการสอนที่ไม่เน้นเพียงแต่ความจำ

แต่เน้นที่ความเข้าใจในเนื้อหา และการฝึกทำโจทย์ให้เกิดความชำนาญ เพื่อเตรียมพร้อมในการทำข้อสอบสำหรับเพิ่มคะแนนและสอบแข่งขันเพื่อก้าวสู่นาคตข้างหน้า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ได้จากแบบสอบถามผู้เรียนมัธยมศึกษาปลายจำนวน 2,000 คน และจากแบบสอบถามผู้ปกครอง อาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,000 คน พบว่าเด็กเรียนเก่ง (เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป) เรียนกวดวิชามากกว่าเด็กเรียนอ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50) เด็กในเมืองเรียนกวดวิชามากกว่าเด็กนอกเมือง (ร้อยละ 70 ของเด็กในเมือง เรียนกวดวิชาส่วนร้อยละ 10-20 ของเด็กนอกเมืองที่เรียนกวดวิชา) อาชีพผู้ปกครอง พบว่า รับราชการหรือค้าขายส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชามากกว่าอาชีพเกษตรกรหรือประมง ทั้งนี้ วิชาที่ ผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่นิยมเรียนกวดวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา สังคมและภาษาไทย ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะสละเวลาเล่นสนุกไปอยู่ใน โรงเรียนกวดวิชาประมาณ 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนกวดวิชา ประมาณ 4 วิชาต่อ 1 ปี โดยใช้เวลา 8 เดือน ต่อปีในการเรียนกวดวิชา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เจียรนัย ตาใส (2556, น. 40) พบว่า ปัจจุบันผู้เรียน ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา 5-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยเลือกเรียนกวดวิชาเฉพาะวันเสาร์ร้อยละ 88 วันอาทิตย์ ร้อยละ 82.5 และค่าใช้จ่ายในการเรียน กวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร สัดส่วนของผู้เรียนศึกษากวดวิชาส่วนใหญ่เรียน อยู่สายวิทยาศาสตร์รองลงมาสายศิลป์-คำนวณและสายศิลป์-ภาษาซึ่งส่วนมากผู้ปกครองของ ผู้เรียนจะมีอาชีพรับราชการ (สาลินี คันธวะ ,2550,น.30)และสอดคล้องกับศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประมาณการมูลค่าตลาดธุรกิจกวดวิชาในปี 2556 ไว้ที่ 7,160 ล้านบาท และจะเติบโตไปสู่ 8,189 ล้านบาทในปี 2558 หรือเติบโตโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปีโดยมีปัจจัยหนุนมาจากค่าเรียนต่อ หลักสูตรที่สูงขึ้นและจำนวนผู้เรียนที่ศึกษากวดวิชาเพิ่มขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2558) ซึ่งปัจจุบัน โรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งจะมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ จำนวนสาขา และ จำนวนบุคลากรที่มี โดยโรงเรียนกวดวิชาบางแห่งที่มีสาขาเดียวอาจจะมีการเรียนการสอนโดยบุคคลเท่านั้น โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งที่มีหลายสาขาอาจจะมีการเรียนการสอนทั้งที่เรียนกับบุคคล และวิดีโอแต่โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งอาจจะมีครบทั้ง 3 รูปแบบคือเรียนกับบุคคลวิดีโอและ คอมพิวเตอร์ โดยแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ การเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีอาคารเรียนเฉพาะ และการเรียนกวดวิชาที่เรียกว่า “สอนพิเศษตามบ้าน” ในปัจจุบันมีโรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านที่มีโรงเรียนตั้งอยู่หนาแน่นและตามแนวสถานีรถไฟฟ้ เช่น สยาม พญาไท เป็นต้น ทั้งนี้โรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ก็ได้ใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสามารถเข้าถึงจุดประสงค์

หลักที่ผู้เรียนต้องการได้ จึงเป็นตัวเลือกให้กับนักเรียนมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นอย่างมาก โดยนักเรียนเหล่านั้นได้หาข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากคำบอกกล่าวผ่านทางผู้เรียนที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้ ซึ่งจะทำให้โรงเรียนกวดวิชานั้นเป็นที่นิยมสำหรับเด็กนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นโรงเรียนกวดวิชาจึงพยายามพัฒนาศักยภาพให้ตรงตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นเหมือนตัวช่วยของนักเรียน จนกลายเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียนที่เข้ามาเรียนกวดวิชา หรือผู้ที่ขาดโอกาสในการได้รับการศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง หรือ แม้แต่นักเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพหรือมีชื่อเสียงก็ยังคงต้องการหาที่เรียนเพื่อเสริมวิชาต่าง ๆ ที่เรียน ในห้องเรียนเพิ่มเติม ทำให้เกิดช่องทางธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น จากสภาวะการแข่งขันที่ค่อนข้างรุนแรงทำให้โรงเรียนกวดวิชาต้องมีการปรับตัวสูงเช่นเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับเปลี่ยน และเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีให้เลือกหลากหลายมากขึ้น ทั้งที่มีอาจารย์มาสอนด้วยตัวเอง หรือที่เรียกว่า คอร์สสด และ เรียนกับวิดีโอ แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนาไปถึงขั้นที่นักเรียนสามารถที่จะเลือกเรียนเวลาไหนก็ได้โดย เรียนผ่านคอมพิวเตอร์ (Thai publica,2558)

จากนโยบายของสหรัฐอเมริกา “No Child left Behind Act (NCLB)” ในปีค.ศ. 2001 สหรัฐฯ ได้ออกกฎหมาย No Child Left Behind Act (NCLB) ซึ่งกำหนดให้โรงเรียนต่าง ๆ ต้องส่งนักเรียนเข้าสอบมาตรฐานของมลรัฐ โดยหากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะมีการดำเนินมาตรการตามขั้นตอนดังนี้ ไม่บรรลุเป้าหมาย 2 ปีติดต่อกัน : โรงเรียนต้องทำแผนปรับปรุงคุณภาพ และยอมให้นักเรียนย้ายโรงเรียน ไม่บรรลุเป้าหมาย 3 ปีติดต่อกัน : โรงเรียนต้องจัดสอนพิเศษฟรีให้แก่เด็กนักเรียน ไม่บรรลุเป้าหมาย 4 ปีติดต่อกัน : โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนบุคลากร หลักสูตร วิธีการสอน และเพิ่มเวลาสอน ไม่บรรลุเป้าหมาย 5 ปีติดต่อกัน : โรงเรียนต้องทำแผนปรับโครงสร้างการบริหาร เช่น จ้างให้มีอาชีพเข้ามาบริหารแทน (หรือกลายเป็น charter school นั้นเอง) ไม่บรรลุเป้าหมาย 6 ปีติดต่อกัน: โรงเรียนต้องดำเนินการตามแผนปรับโครงสร้างหรือถูกปิด เนื่องจากหากรัฐสามารถจัดการศึกษาที่เหมาะสมให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่าเด็กทั่วไปทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสมและไม่มีใครที่ถูกละเลย รวมทั้งเป็นการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ดังที่หลายประเทศได้ประกาศเป็นเป้าหมายว่า "ต้องไม่มีเด็กคนใด ถูกทอดทิ้งไว้ข้างหลัง" (No child left behind) "การศึกษาสำหรับเด็กทุกคน" (Education for all) หมายถึง ทุกภาคส่วนของระบบการศึกษาต้องมีมุมมองในการจัด

การศึกษาด้วยความเชื่อว่า เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างหลากหลายในคุณลักษณะ (Heterogeneous Group) มิใช่การปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะเด็กทุกคนมีคุณลักษณะเดียวกัน (Homogenous Group) ที่เราใช้จัดชั้นเรียนให้กับเด็กในปัจจุบันหลักคิดนี้ เป็นหลักการสำคัญในการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ระบบการจัดการศึกษานั้นถือว่าเป็นดัชนีชี้วัดถึงขีดความสามารถ หรือระดับปัญหาในการจัดการศึกษาในประเทศนั้น ๆ ว่าสามารถจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล หรือจัดโดย ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางได้จริงหรือไม่ และเป็นดัชนีชี้วัดการพัฒนาทรัพยากรศักยภาพของมนุษย์ของแต่ละประเทศ จึงเห็นได้ว่ากลไกด้านการศึกษาของประเทศที่มีการจัดการศึกษาที่ก้าวหน้า นั้นจะมีการให้ความสำคัญกับทุกบุคคล หากการปฏิรูปการศึกษาละเลย หรือมองข้าม การตอบสนองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจะทำให้ไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ เนื่องจากขาดกลไกที่ตอบสนองความแตกต่าง และหลากหลาย ความเสมอภาค รวมทั้งการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่เป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา

การจัดการศึกษาแบบ inclusion หมายถึงการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (full participation) ที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนทั้งที่มีความต้องการพิเศษและผู้เรียนปกติที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง ดังคำกล่าวภาษาอังกฤษว่า “Inclusion แตกต่างจาก Integration ดังคำกล่าวของ พงุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2562) Inclusion goes beyond disability to include all forms of diversity, and assumes that all students are a part of the regular school system from the very beginning of school. Under the integration model, the student was expected to adapt to meet the requirements of the school; under inclusion, the school adapt to meet the needs of all students.” (Loreman, Tim; Deppeler, Joanne; and Harvey, David, 2011) นอกจากนี้โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมต้องเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ไม่ทิ้งผู้เรียนไว้ข้างหลัง โรงเรียนจะต้องยินดีต้อนรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง และยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ พร้อมทั้งจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรตอบสนองความแตกต่าง ที่สำคัญคือ ครูจะต้องมีทัศนคติเชิงบวกหรือทัศนคติที่ต่อการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างที่เรียกว่า pedagogy of differences การศึกษาที่มีคุณภาพคือการศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม พฤติกรรม ของนักเรียนและสนับสนุนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และประสบความสำเร็จได้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ Nova Scotia (2019) ว่าการศึกษาแบบเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จใน

การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง 2.ด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้ จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม 3.ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจ จากครูและผู้ปกครอง 4.ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น และ 5.ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา การปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาเป็น จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารด้วย จาก ภายใต้กรอบของ พระราชบัญญัติมาตรฐานการศึกษาแห่งอเมริกาที่ว่า “No Child Left Behind” ที่ รัฐบาลต่าง ๆ จะต้องทำงานร่วมกันเพื่อปิดกั้นช่องว่างทางการศึกษาไม่ให้มีเด็กคนใดในโรงเรียนที่ถูก ทอดทิ้งทางการเรียนและต้องมุ่งให้เกิดศักยภาพทางวิชาการผลลัพธ์ทางวิชาการต้องสามารถวัดได้ อย่างเป็นรูปธรรมและการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวมเป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคน เรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ไม่ทิ้งผู้เรียนไว้ข้างหลัง โรงเรียนจะต้องยินดีรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง และ ยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ พร้อมทั้งจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตอบสนองความแตกต่าง ที่สำคัญคือ ครูจะต้องมีทัศนคติเชิงบวกหรือทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียน การสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงด้วยวิธีการสอนที่แตกต่าง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อที่ผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชาได้แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม เนื่องจากโรงเรียนกวดวิชามีข้อจำกัดในการคัดเลือกเด็กและมี นักเรียนที่มีความต้องการในการเรียนกวดวิชาและมีระดับความรู้ความสามารถที่ต่างกันไป จะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร

1.2. คำถามวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นอย่างไร
2. ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นอย่างไร
3. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างไร

1.3. วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่อง “การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม” มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.4. นิยามศัพท์

การวิจัยเรื่อง “การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม” มีคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะในการวิจัย ดังนี้

โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการสอนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ในกรุงเทพมหานครเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเสริมความพร้อมชุดเชยความรู้ที่บกพร่องหรือต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานฝ่ายหนึ่งของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล โดยมีกิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็น สำคัญตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยมีขอบเขต 3 งาน ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผล หลักสูตรและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและการประเมินผลพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรของโรงเรียนกวด วิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึงการจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครที่ จัดให้ผู้เรียนทุกคนที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง ตามหลักการทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลาง
2. นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและ ผู้ปกครองอย่างเต็มที่และความเหมาะสม
3. ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและ อารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง
4. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทาง วิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มี แรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น
5. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

1.5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม” แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การศึกษาแบบเรียนรวม
2. การบริหารวิชาการโรงเรียนกวดวิชา

1.5.1. การศึกษาแบบเรียนรวม

จากการศึกษาเอกสารพบว่า การศึกษาแบบเรียนรวม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

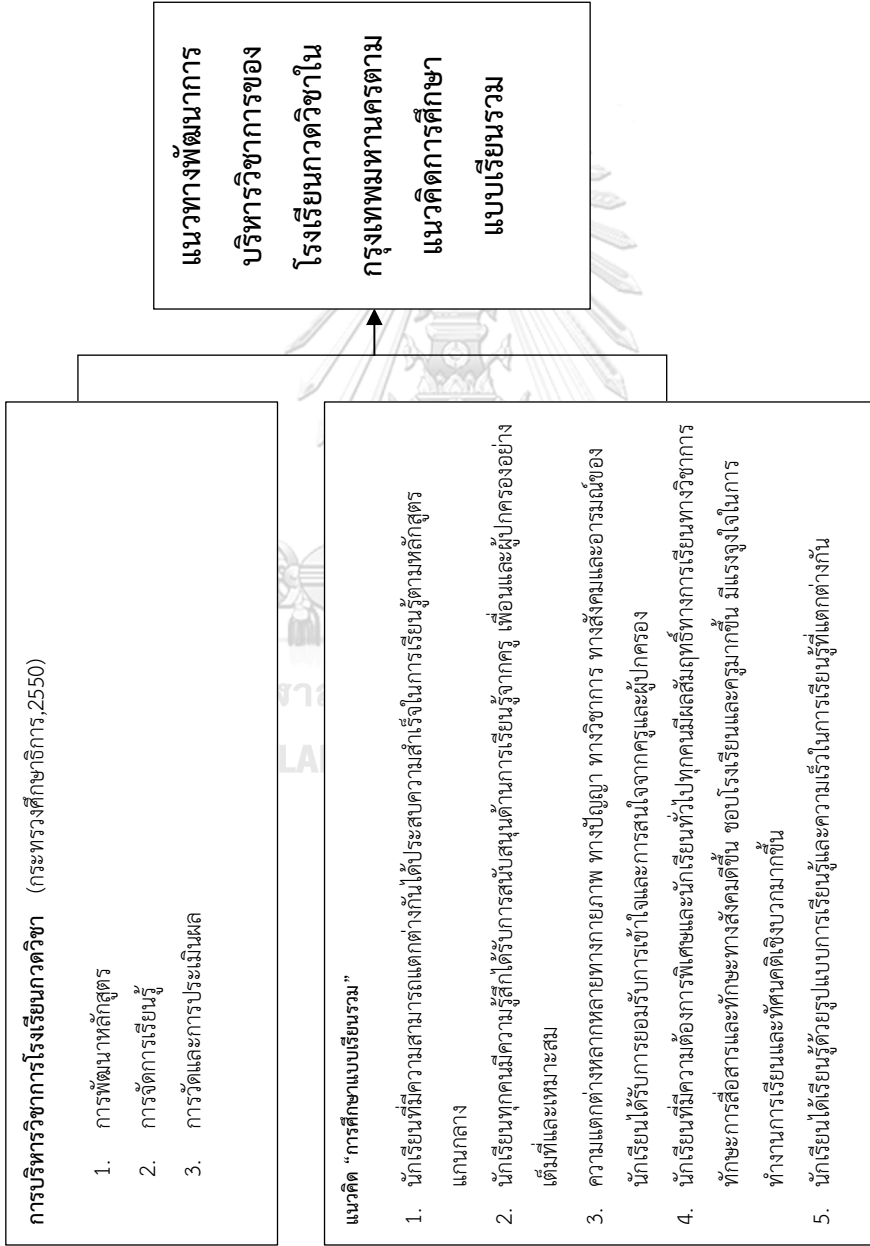
1. นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
2. นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม
3. ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง
4. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น
5. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

1.5.2. การบริหารวิชาการโรงเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาเอกสารพบว่า การบริหารวิชาการโรงเรียนกวดวิชา สามารถแบ่งขอบข่ายงานบริหารวิชาการออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนรู้
3. ด้านการวัดและการประเมินผล

ประเด็นหลักทั้งสองที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาแสดงเป็นแผนภาพประกอบเพื่ออธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการ ศึกษาวิจัย ดังนี้

1.6.1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม มีเนื้อหาขอบเขต 3 เนื้อหา คือ 1. โรงเรียนกวดวิชา 2. การบริหาร วิชาการ 3.การศึกษาแบบเรียนรวม

1.6.2. ขอบเขตประชากร

ประชากร โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล จากจำนวนประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวม 55 คน ครูโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวม 55 คน และ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนละ 2 คน รวม 110 คน รวมทั้งสิ้น 220 คน

1.6.3. ขอบเขตตัวแปร

ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาตัวแปรการบริหารวิชาการ 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล

1.6.4. ระยะเวลาการศึกษา

เดือนมกราคม 2563 – เดือนมกราคม 2564 รวมระยะเวลา 1 ปี

1.7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาได้แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
2. ครูโรงเรียนกวดวิชาได้แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

3. นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์และทักษะที่จำเป็นตามแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา ค้นคว้าหลักการ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปเป็น แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวม โดยมีสาระสำคัญกับเนื้อหา ดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

2.1.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา

2.2.1 ความหมายของโรงเรียนกวดวิชา

2.2.2 ขอบเขตของการกวดวิชา

2.2.3 ประเภทของการกวดวิชา

2.2.4 ลักษณะการกวดวิชา

2.2.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชา

2.2.6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม

2.3.1 ความหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม

2.3.2 รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534) กล่าวว่า **การบริหารวิชาการ** หมายถึง งานและหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องจัดทำในเรื่องการเขียนปรัชญา และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรและครูในสถานศึกษาเข้าใจได้ง่าย และนำไปปฏิบัติต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วิชิต บุญเลิศ (2543) กล่าวว่า **การบริหารวิชาการ** หมายถึง กระบวนการการทำงานของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนักเรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า **การบริหารงานวิชาการ** หมายถึง การดำเนินการบริหารของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุดต่อนักเรียน

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) กล่าวว่า **งานวิชาการเป็นงานสำคัญ** ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎีทางด้านการศึกษาปฐมวัย งานวิชาการ เช่น การจัดทำหลักสูตร การเขียนแผนการจัดการประสบการณ์ การเตรียมการสอน การจัดทำแบบประเมินผล เป็นต้น

สุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) กล่าวว่า **การบริหารวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของโรงเรียน** เป็นหน้าที่ของโรงเรียนทุกแห่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้นำทางวิชาการ ต้องทำงานร่วมกันกับครูเพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนรวมถึงผู้บริหารและครูจะต้องมีความเข้าใจภารกิจของการบริหารวิชาการเพื่อจะได้ปฏิบัติและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุกิตต์ สิทธิยานนท์ (2559) กล่าวว่า **การบริหารวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญ** เนื่องจากการดำเนินการดำเนินงานที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีมาตรฐานตามคุณภาพการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษา ต้องบริหารและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถ

พงศกร อดุลพิทยาภรณ์ (2560) กล่าวว่า **ความสำคัญของการบริหารวิชาการ** เป็นงานที่มีความสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ตรงตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

สรุปว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานฝ่ายหนึ่งของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล โดยมีกิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา โดยถือเป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้นำไปปฏิบัติตามหรือปรับใช้ตามบริบท และความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่กฎกระทรวงได้ระบุไว้มี 17 ขอบข่ายงาน ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
6. การวัด ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน และภายในคู่มือได้ระบุขอบข่ายงานการบริหารงานวิชาการไว้ 12 งาน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัด ประเมิน และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน และสถาบันที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการว่าประกอบไปด้วย 4 ขอบข่ายงาน ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการเพื่อใช้เครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) ได้เสนอขอบข่ายงานวิชาการโรงเรียน โดยครอบคลุมเรื่องพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
2. เรื่องการสอนและการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับหลักการและจุดหมายของหลักสูตร กับเรื่องการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
3. เรื่องกิจกรรมนักเรียนและการบริหารกิจกรรมนักเรียน ให้ตอบสนองหลักสูตรและเสริมสร้างหลักสูตรให้เป็นผลสมบูรณ์ ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร
4. เรื่องสื่อการสอนและกิจกรรมห้องสมุดเพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยตรง เพื่อเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร กับเรื่องห้องสมุดและการเสริมความทันสมัยทางวิชาการแก่ครูโดยตรง
5. เรื่องการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามจุดหมายและหลักการของหลักสูตร กับการประเมินมาตรฐานคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียน
6. เรื่องการนิเทศการศึกษา และเรื่องการพัฒนาวิชาชีพสำหรับบุคลากรครู และบุคลากรทางวิชาการของโรงเรียน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้เสนอขอบข่ายงานบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา

9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบัน
อื่นที่จัด การศึกษา

สมาน อัครภูมิ (2551) สรุปขอบข่ายของงานวิชาการ ดังนี้

1. การวางแผนวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
5. การประเมินผลวิชาการ

จามจุรี จำเมือง (2552) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย

1. การวางแผนด้านงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดของงานดังนี้
 - 1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ การกำหนดขั้นตอนและเวลาในการทำงาน
 - 1.2 โครงการสอน ได้แก่ การจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
 - 1.3 บันทึกการสอน ได้แก่ การแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอน ในแต่ละคาบวิชา โดยการวางแผนล่วงหน้าและยึดโครงการเป็นหลักในการสอน
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินการไปได้อย่างดี ซึ่งประกอบด้วยงานดังนี้

- 2.1 การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชา เวลา ครูผู้สอน สถานที่ รวมไปถึงนักเรียนในแต่ละรายวิชา
 - 2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่วิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน
 - 2.3 การจัดครูเข้าสอน ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา และความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาเพื่อให้ความรู้
 - 2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานที่ศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้นครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมขึ้นเอง
 - 2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวทันวิทยาการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ และอุตสาหกรรม เป็นต้น
 - 2.6 การฝึกงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษา รู้จักการนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้นักเรียนเห็นปัญหาที่แท้จริง ในการเตรียมพร้อมนักเรียนก่อนไปสู่ชีวิตจริง
3. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และส่งเสริมให้การจัดหลักสูตรมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ประกอบด้วย
- 3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษาของนักเรียน เน้นกิจกรรม และเครื่องมือให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน
 - 3.2 การจัดห้องสมุด ซึ่งเป็นแหล่งรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม
 - 3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียน
- จากหลักการ และแนวคิดในการบริหารวิชาการของหน่วยงาน และนักวิชาการข้างต้น สามารถเปรียบเทียบและสรุปขอบข่ายงานบริหารวิชาการได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ขอบข่ายบริหารวิชาการตามหลักการ และแนวคิดของหน่วยงาน และนักวิชาการ

ขอบข่ายงานบริหารวิชาการ	หน่วยงาน / นักวิชาการ						รวม
	อุทัย บุญประเสริฐ (2540)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	กัญจระทรง (2550)	สมาน อัครภูมิ (2551)	จามจุรี จำเมือง (2552)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	
1.การพัฒนาหรือการดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา สาระหลักสูตรท้องถิ่น	-	-	✓	-	-	-	1
2.การวางแผนด้านวิชาการ	-	✓	✓	✓	-	-	3
3.การจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา	✓	✓	✓	-	-	-	3
4.การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	✓	-	✓	✓	✓	✓	5
5.การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน	✓	-	✓	✓	✓	✓	5
6.การวัด ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	-	-	✓	-	-	✓	2
8.การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้	✓	✓	✓	-	-	✓	4
9.การนิเทศการศึกษา	✓	-	✓	✓	-	✓	4
10.การแนะแนว	-	-	✓	-	-	✓	2
11.การพัฒนาระบบประกันคุณภาพใน และมาตรฐานการศึกษา	-	-	✓	-	-	✓	2
12.การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ทางวิชาการ	-	-	✓	-	-	✓	2

13.การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	-	-	✓	-	-	✓	2
14.การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	-	-	✓	-	-	✓	2
15.การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	-	-	✓	-	-	-	1
16.การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา	-	-	✓	-	-	-	1
17.การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	-	-	✓	-	-	-	1
18.กิจกรรมนักเรียน และการบริหารกิจกรรมนักเรียน	✓	-	-	-	-	-	1

จากตารางสังเคราะห์การบริหารวิชาการสามารถสรุปงานที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนรู้
3. การวัดและการประเมินผล

แต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

เป็นงานสำคัญที่มีไว้เพื่อพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และนำไปสู่การกำหนด และควบคุมการบริหารงานวิชาการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนานักเรียนที่สถานศึกษาได้ตั้งเป้าหมายไว้ และได้มีนักวิชาการเสนอรายละเอียดของงานพัฒนาหลักสูตร และบทบาทของผู้บริหารฝ่ายวิชาการไว้ดังนี้

Taba (1962) ได้เสนอขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ไว้ 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน รวมถึงการสำรวจความต้องการของสังคม
2. การตั้งวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับความต้องการที่ได้วิเคราะห์ไว้
3. การเลือกเนื้อหาสาระ หรือวิชาต่าง ๆ ที่จำทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
4. การรวบรวมเนื้อหาสาระ
5. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของวิชา และวัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้
6. การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้
7. การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อประเมินผลสำเร็จของการใช้หลักสูตร และเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุ**การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา** ไว้ว่า สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงวิสัยทัศน์ จุดเน้น ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพบริบทและความต้องการของชุมชน มาใช้เพื่อการออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาด้วยการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมไปถึง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของชุมชน
2. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนด ปรัชญา วิสัยทัศน์ ภารกิจหรือพันธกิจ เป้าหมาย มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อนำมากำหนดโครงสร้างหลักสูตรตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยโครงสร้างหลักสูตรอาจประกอบไปด้วย 7 อย่างดังนี้

- 1.การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี เพื่อกำหนดเป็นประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรรู้ในแต่ละช่วงอายุ
- 2.ระยะเวลาการเรียนรู้
- 3.การจัดประสบการณ์
- 4.การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.การประเมินพัฒนาการ

7.การบริหารจัดการหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้กล่าวถึงโครงสร้างการพัฒนาหลักสูตร ไว้ 4 ประการ ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่เลือกแล้วว่าจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ และสังคม
2. เนื้อหาวิชา ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
3. วิธีการสอน ที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ และเนื้อหาวิชา
4. การประเมินผล ที่ต้องสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการสอน

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) การพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารงานวิชาการต้องมีความรู้ และเข้าใจ ในบทบาทดังนี้

1. ต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ ให้ทราบสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างแน่ชัด ในเรื่อง หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการ มวลประสบการณ์ เวลาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเอกสารหลักสูตรต่าง ๆ
2. ต้องเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้ ด้วยการจัดประชุมเพื่อวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ ดูแลการดำเนินการหรือประสานงานการใช้หลักสูตร ประชุมครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจง แนะนำ ทบทวนหลักสูตร ก่อนเปิดภาคเรียน ติดตามผลการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมการใช้หลักสูตร
3. จัดหาหลักสูตร หรือรวบรวมเอกสารหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร แนวการสอน คู่มือครู แผนการสอนให้เพียงพอและครบถ้วนในทุกระดับชั้นเรียน
4. เตรียมครูให้พร้อมสำหรับการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เช่นการอบรมครู ช่วยให้ครูพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติแบบเดิมให้เป็นไปตามหลักสูตรปัจจุบันของสถานศึกษา

5. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองรับทราบและเข้าเพื่อความร่วมมือในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดผลแก่นักเรียนได้ดียิ่งขึ้น
6. จัดครูเข้าสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และให้จัดทำแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปได้อย่างราบรื่น
7. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมเช่นจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ
8. จัดการด้านการบริการการใช้หลักสูตรแก่ครูในโรงเรียน โดยจัดให้มีฝ่ายบริการหลักสูตร เช่น โสตทัศนศึกษา การแนะแนว หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตลอดจนสถานที่ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ห้องเรียนวิชาต่าง ๆ สนามกีฬา แปลงเกษตร ฯลฯ ให้เหมาะสมกับหลักสูตรสถานศึกษา
9. นิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยการเยี่ยมและการสังเกตการสอนเป็นครั้งคราว เพื่อจะได้ทราบปัญหา จะได้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือตามที่ครูต้องการ เพื่อส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและเกณฑ์กำหนดตัวชี้วัดซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

2. การจัดการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ทิสนา แคมมณี (2542) ให้ความหมายว่า **การจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน** เป็นสำคัญ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา และมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง และได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม และมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย และมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

กรมวิชาการ (2543) ให้ความหมายว่า **การจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน** เป็นสำคัญ คือ การกำหนดจุดหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียน และการวัดประเมินผลที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิตให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2544) ให้ความหมายว่าการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ทุกฝ่ายทั้งผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพและมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

สรุปได้ว่า **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครในด้านเนื้อหา สื่อการสอน หรือตัวชี้วัด โดยคำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลและเทคนิคในการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับคนอื่นและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.2 ขอบข่ายงานการจัดการเรียนการสอน

ทิตินา แคมมณี (2542) กล่าวถึงแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า

1. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และ อารมณ์
2. การสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาส สรรค์สร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้เสริมในการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญได้ชัดเจนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาคือได้คิด ได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง
3. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ (Learning process) เนื่องจากเนื้อหาความรู้ในโลกนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้เรียนคงไม่สามารถจะเรียนรู้ได้หมดผู้เรียน จะต้องเลือกสรรสิ่งที่ตนเองสนใจและเป็นประโยชน์ต่อตนเองผู้เรียนสามารถแสวงหาและศึกษาได้ด้วยตนเอง

4. ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ที่มีคุณค่าถ้าผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเข้ามามาก การเรียนรู้ของผู้เรียนจะขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางมากกว่าได้ปฏิสัมพันธ์กับครูเพียงแหล่งเดียว
5. ให้ผู้เรียนฝึกฝนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เป็นการทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอน การเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้

วิเศษ ชินวงศ์ (2544) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรคำนึงถึงแนวคิดหลักการ ต่อไปนี้

1. สมรรถนะของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้โดยอาศัยระบบประสาทสัมผัสคือ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย ใจ
2. ความหลากหลายของสติปัญญาหรือปัญญา ความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์จำแนกได้ 10 ประเภท คือ ด้านภาษา ดนตรี ตรรกและคณิตศาสตร์ การเคลื่อนไหว ศิลปะมิติสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารด้านความรู้สึกความลึกซึ้งภายในจิตใจ ด้านความเข้าใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณและด้านจิตนิยม ดังนั้น การจัดการกระบวนการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อส่งเสริมศักยภาพความเก่งความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาความถนัดความเก่งตามศักยภาพของตน
3. การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ควรจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลงโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องคำนึงถึง

1. ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3. เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ในสภาพความเป็นจริง
4. เป็นการพึ่งพาตนเองเพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนได้
5. เน้นการประเมินตนเองโดยครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้มากขึ้น รู้จุดเด่น จุดด้อย และพร้อมที่จะ ปรับปรุงหรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การประเมินในส่วนนี้เป็นการประเมินตามสภาพจริง และใช้แฟ้มสะสมผลงานเข้าช่วย
6. เน้นความร่วมมือซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิต
7. เน้นรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งอาจจัดทั้ง ในรูปเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

สรุปได้ว่า **หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**นั้น จะต้องให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้เรียนรู้โดยพยายามจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ได้ปฏิบัติจริงได้ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สื่อ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยตรง โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

2.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ทิตานา แชมมณี (2542) กล่าวถึงเทคนิคการจัดการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) ดังนี้

Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism โดยพฤติกรรมกรการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้านสติปัญญา

Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยพฤติกรรมกรการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลายซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายโดย การทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม ขึ้นเรื่อย ๆ

กาญจนา ไชยพันธ์ (2544) กล่าวว่า ครูจะต้องจัดกิจกรรมที่ยืด ผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. การเตรียมการสอน คือ ครูต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่สอน รวมถึงแหล่งความรู้ที่จะให้เด็ก ศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน
2. การเตรียมสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมให้เหมาะสมกับ เนื้อหา วัสดุของผู้เรียนและสื่อ ต้องมีความหลากหลาย
3. การเตรียมกิจกรรมหรือแผนกิจกรรม โดยครูจะต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่สอดคล้อง กับ จุดประสงค์และความต้องการของผู้เรียน
4. การเตรียมการวัดประเมินผล ต้องตรงกับจุดประสงค์ และครอบคลุมความรู้ จิตพิสัย และการปฏิบัติ

สรุปได้ว่า **เทคนิคในการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ** ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งด้านเนื้อหา สื่อการสอน หรือวิธีการประเมิน โดยคำนึงถึงความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลและเทคนิคในการสอนนั้น ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับคนอื่นและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.การวัดและการประเมินผล

3.1 ความหมายของการวัดและการประเมินผล

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้ให้ความหมาย **การวัด** หมายถึง กระบวนการกำหนดค่า/ตีค่าคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือของบุคคลเป็นตัวเลข โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด ส่วน การประเมินผล คือกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของวัตถุ คน สิ่งของ หรือการ

ดำเนินงาน/กิจกรรมว่าบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หรือมีดีหรือเลวเพียงใด โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นหลัก

ทิวต์ มณีโชติ (2549) ได้ให้ความหมาย **การวัด** หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด และการวัดผล หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด โดยสิ่งที่ต้องการวัดนั้นเป็นผลมาจากการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน เช่น การวัดผลการเรียนรู้ สิ่งที่วัดคือ ผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการวัดประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

1. กำหนดระเบียบการวัดประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาโดยให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ
 2. จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดประเมินผลของสถานศึกษา
 3. วัดผล เทียบโอนประสบการณ์ผลการเรียน และอนุมัติผลการเรียน
 4. จัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น และจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม กรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
 5. จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินผล
 6. จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบและใช้ประโยชน์การพัฒนาการเรียนการสอน
 7. ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติผลการประเมินการเรียนด้านต่าง ๆ รายปี/รายภาค และตัดสินผลการเรียน การผ่านช่วงชั้น และการจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 8. การเทียบโอนผลการเรียนเป็นอำนาจของสถานศึกษาที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ได้แก่ คณะกรรมการเทียบระดับการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย คณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน และเสนอกรรมการบริหาร หลักสูตร และวิชาการ พร้อมทั้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการเทียบโอน
- สรุปได้ว่า **การวัดและการประเมินผล** หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นในการพิจารณาว่าผู้เรียนเกิดคุณภาพการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้

จากประเภทของการประเมินโดยเฉพาะการแบ่งประเภทโดยใช้จุดประสงค์ของการประเมินเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท จะเห็นว่า การวัดและประเมินผลเรียนนอกจากจะมีประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนแล้ว ยังสะท้อนถึงประสิทธิภาพการการสอนของครู และเป็นข้อมูลสำคัญที่สะท้อนคุณภาพการดำเนินงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาด้วย ดังนั้นครูและสถานศึกษาต้องมีข้อมูลผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งจากการประเมินในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับอื่นที่สูงขึ้น ประโยชน์ของการวัดและการประเมินผลเรียนรู้อาจแบ่งเป็นด้านๆ ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลเรียนรู้ของผู้เรียนมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1.1 เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ผลจากการวัดบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใดของกลุ่มหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับใด การวัดและประเมินเพื่อจัดตำแหน่งนี้ มักใช้ในวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1.1.1 เพื่อคัดเลือก (Selection) เป็นการใช้ผลการวัดเพื่อคัดเลือกเพื่อเข้าเรียน เข้าร่วมกิจกรรม-โครงการ หรือเป็นตัวแทน(เช่นของชั้นเรียนหรือสถานศึกษา) เพื่อการทำกิจกรรมหรือการให้ทุนผล การวัดและประเมินผลลักษณะนี้คำนึงถึงการจัดอันดับที่เป็นสำคัญ

1.1.2 เพื่อแยกประเภท (Classification) เป็นการใช้ผลการวัดและประเมินเพื่อแบ่งกลุ่มผู้เรียน เช่น แบ่งเป็นกลุ่มอ่อน ปานกลาง และเก่ง แบ่งกลุ่มผ่าน-ไม่ผ่านเกณฑ์ หรือตัดสินได้-ตก เป็นต้น เป็นการวัดและประเมินที่ยึดเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มเป็นสำคัญ

1.2 เพื่อวินิจฉัย (Diagnostic) เป็นการใช้ผลการวัดและประเมินเพื่อค้นหาจุดเด่น-จุดด้อยของผู้เรียนว่ามีปัญหาในเรื่องใด จุดใด มากน้อยแค่ไหน เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เครื่องมือที่ใช้วัดเพื่อการวินิจฉัย เรียกว่า แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Test) หรือแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียน ประโยชน์ของการวัดและประเมินประเภทนี้นำไปใช้ในวัตถุประสงค์ 2 ประการดังนี้

1.2.1 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวัดผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องจุดใด มากน้อยเพียงใด ซึ่งครูผู้สอนสามารถแก้ไข

ปรับปรุงโดยการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ได้ตรงจุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้

1.2.2 เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ผลการวัดด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ นอกจากจะช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องเรื่องใดแล้ว ยังช่วยให้เห็นจุดบกพร่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น ผู้เรียนส่วนใหญ่มีจุดบกพร่องจุดเดียวกัน ครูผู้สอนต้องทบทวนว่าอาจจะ เป็นเพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

1.3 เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้เทียบกับจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลจากการประเมินใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาจจะปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนวิธีการสอน (Teaching Method) ปรับเปลี่ยนสื่อการสอน (Teaching Media) ใช้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ (Teaching Innovation) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ

1.4 เพื่อการเปรียบเทียบ (Assessment) เป็นการใชผลการวัดและประเมิน เปรียบเทียบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการจากเดิมเพียงใด และอยู่ในระดับที่พึงพอใจหรือไม่

1.5 เพื่อการตัดสิน การประเมินเพื่อการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นการ ประเมินรวม (Summative Evaluation) คือใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินผล การเรียนว่าผ่าน-ไม่ผ่าน หรือให้ระดับคะแนน

2. ด้านการแนะแนว

ผลจากการวัดและประเมินผู้เรียน ช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนมีปัญหาและข้อบกพร่องในเรื่องใด มากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนให้แก่ปัญหา มีการปรับตัวได้ถูกต้องตรง ประเด็น นอกจากนี้ผลการวัดและประเมินยังบ่งบอกความรู้ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้แนะแนวการศึกษาต่อและแนะแนวการเลือกอาชีพให้แก่ผู้เรียนได้

3. ด้านการบริหาร

ข้อมูลจากการวัดและประเมินผู้เรียน ช่วยให้ผู้บริหารเห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการจัดการ เรียนรู้ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และบ่งบอกถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามักใช้ข้อมูลได้จากการวัดและประเมินใช้ในการตัดสินใจหลายอย่าง เช่น การพัฒนาบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การจัดโครงการ การเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการเรียน นอกจากนี้การวัดและประเมินผลยังให้ข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SSR) เพื่อรายงานผลการจัดการศึกษาสู่ผู้ปกครอง สาธารณชน หน่วยงานต้นสังกัด และนำไปสู่การรองรับ

การประเมินภายนอก จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของระบบการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

4. ด้านการวิจัย

การวัดและประเมินผลมีประโยชน์ต่อการวิจัยหลายประการดังนี้

4.1 ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลนำไปสู่ปัญหาการวิจัย เช่น ผลจากการวัดและประเมินพบว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องหรือมีจุดที่ควรพัฒนาการแก้ไขจุดบกพร่องหรือการพัฒนาดังกล่าวโดยการปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีสอนหรือทดลองใช้นวัตกรรมโดยใช้กระบวนการวิจัย การวิจัยดังกล่าวเรียกว่า การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) นอกจากนี้ผลจากการวัดและประเมินยังนำไปสู่การวิจัยในด้านอื่น ระดับอื่น เช่น การวิจัยของสถานศึกษาเกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน เป็นต้น

4.2 การวัดและประเมินเป็นเครื่องมือของการวิจัย การวิจัยใช้การวัดในการรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เริ่มจากการหาหรือสร้างเครื่องมือวัด การทดลองใช้เครื่องมือ การหาคุณภาพเครื่องมือ จนถึงการใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพแล้วรวบรวมข้อมูลการวัดตัวแปรที่ศึกษา หรืออาจต้องตีค่าข้อมูล จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลมีบทบาทสำคัญมากในการวิจัย เพราะการวัดไม่ดี ใช้เครื่องมือไม่มีคุณภาพ ผลของการวิจัยก็ขาดความน่าเชื่อถือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การวัดและประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน 3 คำนี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน แต่ต่างกันที่ระยะเวลา และจุดประสงค์ของการวัดและประเมิน 3 คำนี้มีความหมายทั้งในมิติที่กว้างและแคบ ดังนี้

1. ก่อนเรียน

การวัดและประเมินก่อนเรียนมีจุดประสงค์เพื่อมทราบสภาพของผู้เรียน ณ เวลาก่อนที่จะเรียน เช่น ความรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ก่อนเรียนอาจจะหมายถึง

1.1 ก่อนเข้าเรียน ซึ่งอาจจะตั้งแต่ก่อนเรียนระดับปฐมวัย หรือก่อนจะเริ่มเรียนหลักสูตรสถานศึกษานั้น เช่น สถานศึกษาที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ก่อนเรียนในที่นี้อาจจะหมายถึง ก่อนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้น

1.2 ก่อนเรียนช่วงชั้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญกับช่วงชั้น ให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ก่อนเรียนในที่นี้จึงหมายถึงก่อนจะเริ่มเรียนช่วงชั้นใดช่วงชั้นหนึ่ง เช่น ก่อนเรียนช่วงชั้นที่ 2 คือ ก่อนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น

1.3 ก่อนเรียนแต่ละชั้น ถึงแม้จะมีการกำหนดเป็นช่วงชั้น แต่ชั้นเรียนหรือการเรียนแต่ละปีก็มีความสำคัญ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา การเรียนแต่ละชั้น/ปี อาจหมายถึงการเรียนกับครูคนใดคนหนึ่ง (กรณีที่ครูคนเดียวสอนนักเรียนทั้งชั้นทุกวิชาหรือเกือบทุกวิชา โดยทั่วไปจะเป็นครูประจำชั้น) หรือเรียนครูกลุ่มหนึ่ง (สอนแยกรายวิชา) การวัดและประเมินก่อนเรียนแต่ละชั้นจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนตลอดทั้งปี

1.4 ก่อนเรียนแต่ละรายวิชา มีลักษณะเช่นเดียวกับก่อนเรียนแต่ละชั้น การวัดและประเมินก่อนเรียนแต่ละชั้นอาจจะวัดและประเมินในภาพรวมหลายๆ วิชา แต่การวัดและประเมินนี้ แยกวัดและประเมินแต่ละรายวิชา โดยทั่วไปจะสอนโดยครูแต่ละคน สำหรับระดับมัธยมศึกษา รายวิชาส่วนใหญ่จัดการเรียนรู้เป็นรายภาคเรียน

1.5 ก่อนเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้เป็นการจัดหมวดหมู่เนื้อหาในสาระการเรียนรู้เดียวกัน โดยจัดเนื้อหาเรื่องเดียวกันหรือสัมพันธ์กันไว้ในหน่วยเดียวกัน การวัดและประเมินก่อนเรียนแต่ละหน่วย เพื่อให้ได้ข้อมูลความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในเรื่องหรือหน่วยนั้น ซึ่งทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยนั้นได้อย่างเหมาะสม

1.6 ก่อนเรียนแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ คือ การวัดและประเมินก่อนเรียนแต่ละครั้ง ในหนึ่งหน่วยการเรียนรู้มักจะมีสาระที่จะเรียนรู้แยกย่อยสำหรับการสอนมากกว่า 1 ครั้ง แต่ละครั้งจะมีแผนการจัดการเรียนรู้

2. ระหว่างเรียน

จุดประสงค์ของการวัดและประเมินระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากการเรียนรู้และการ

ร่วมกิจกรรมของผู้เรียน โดยเทียบกับผลการวัดและประเมินก่อนเรียน การวัดและประเมินระหว่างเรียนจะทำให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย ข้อมูลจากการวัดและประเมินระหว่างเรียนจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้เรียน ครูผู้สอน สถานศึกษา และผู้ปกครอง สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่แตกย่อยมาจากมาตรฐานการเรียนรู้ และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

3. หลังเรียน

จุดประสงค์ของการวัดและประเมินหลังเรียน เพื่อตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากการเรียนรู้และการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน โดยเทียบกับผลการวัดและประเมินก่อนเรียนและระหว่างเรียน การวัดและประเมินหลังเรียนจะทำให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย ข้อมูลจากการวัดและประเมินหลังเรียนมีจุดประสงค์หลักคือใช้ในการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลหลังเรียนอาจจะเป็นข้อมูลก่อนการเรียนในระดับต่อไป จึงเป็นประโยชน์ทั้งผู้เรียน และครูผู้สอน สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา

2.2.1 ความหมายของโรงเรียนกวดวิชา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545 : 6) กล่าวว่า **โรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนจากครูในโรงเรียนเอง ครูผู้สอนภายนอกหรือครูจากโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะก็ได้โดยมีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เป็นหลัก แต่ในปัจจุบันการกวดวิชามีเป้าหมายครอบคลุมไปถึงการเรียนเพื่อเสริมความรู้ในชั้นเรียนการเรียนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้าในชั้นต่อไป และการเรียนเพื่อทำเกรดให้มากขึ้นอีกด้วย

นักรบ พิมพ์ขาว (2551 : 26 - 27) กล่าวว่า **โรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง การเรียนเพิ่ม ซึ่งจะพิเศษไปจากที่ได้เรียนในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป้าหมายให้สอบเข้าสถาบันใดสักแห่ง และยังรวมหมายถึง การเรียนพิเศษ (Special Learning) การติว (Tutorial Learning) การเรียนเสริม (Extra Learning) การเรียนซ่อม (Remedial Learning) และการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning)

อีกด้วย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการติว (เพื่อให้ทันผู้อื่น) เรียนเสริม (เรียนมากกว่าเนื้อหาเดิมที่เคยเรียน) เรียนซ่อม (เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง) เรียนเร่งรัด (เพื่อเรียนเนื้อหาที่สูงกว่าเดิมให้ได้) เรียนเฉพาะ (เพื่อสนองความต้องการของตนเอง) ก็คือการทบทวนวิชาทั้งหมด เพื่อเป้าหมายในการเพิ่มเติมความรู้และให้ทันต่อเป้าหมายที่ผู้เรียนหวังไว้ โดยสรุปแล้ว การทบทวนวิชา หมายถึง การเรียนใด ๆ ก็ตามทีนอกเหนือจากการเรียนปกติในสถาบันหลักที่เรียนอยู่

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) (2552) กล่าวว่า **โรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552 : 1) กล่าวว่า **โรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ โดยใช้หลักสูตรและวิธีการสอนที่ยื่นขออนุญาตกับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสรุปเนื้อหาและทบทวนบทเรียนตามหลักสูตรปกติ เพิ่มเติมความรู้แนะนำเทคนิคการจำและการทำข้อสอบ ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นหรือนำไปใช้ในการสอบสถานศึกษาที่ต้องการ

สรุปได้ว่า **โรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง หมายถึง โรงเรียนที่จัดการสอนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ในกรุงเทพมหานครเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เสริมความรู้ในชั้นเรียน เพื่อเสริมความพร้อม ชดเชยความรู้ที่บกพร่องหรือต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

2.2.2 ขอบเขตของการกวดวิชา

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530) ได้ให้ขอบเขตของการกวดวิชาโดยใช้ลักษณะและจุดมุ่งหมายของการเรียนเป็นเกณฑ์ในการจำแนกไว้ 8 กลุ่ม ได้แก่

1 การเรียนซ่อม (Remedial learning) การเรียนซ่อมได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูให้ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่เพียงพอ หรือเพราะขาดเรียนเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่นหรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถาบันศึกษาที่ได้

กำหนดไว้ เช่น ให้ผ่านวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่โรงเรียนกำหนดไว้เป็นต้น หรือกล่าวสั้นๆว่า การเรียนซ่อม นั่น คือ การเรียนกวดวิชาให้สามารถมีความรู้ความสามารถทางผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่า เปรียบเสมือนการวิ่งปวดหรือวิ่งไล่ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2 การเรียนเสริม (Extra learning) การเรียนเสริม ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุใดผลต่าง ๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะเรียนรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้วเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น หรือเรียนให้ผู้เรียนนั้นได้อยู่ในระดับที่สูงกว่าที่ตนเรียนในขณะนั้น เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกวดวิชาเพื่อสอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มความรู้อำนาจสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นต้น

3 การเรียนปรับสภาพ (Adapted learning) การเรียนปรับสภาพ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านั้นก่อน เช่นนักเรียนอนุบาลต้องเรียนปรับสภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก่อนในชั้นเตรียมประถมก่อนไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่ได้รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียน เป็นต้น

4 การเรียนแก้ไข (Corrective learning) การเรียนแก้ไข ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้อง ในสิ่งที่ผู้เรียนนั้นรู้แบบคลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษเพราะว่าออกเสียงดั่งเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าแนววิธีคิดบางอย่างเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร ของหลักสูตรใหม่และหลักสูตรเก่าแตกต่างกัน เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วแต่ยังไม่ถูกต้องจึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง

5 การเรียนเร่ง หรือการเรียนเร่งรัด (ACCELERATED LEARNING) การเรียนเร่ง หรือการเรียนเร่งรัด ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือ ประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาดเพื่อให้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้ จุดหมายหลักมักได้แก่ การเรียนเพื่อเรียนลัด เช่น เรียนเร่ง(รัด) เพื่อสอบเทียบมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น

6 การเรียนเฉพาะ (SPECIFIED LEARNING) การเรียนเฉพาะ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัด ได้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาดนตรีไทย การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และการเรียนเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7 การเรียนพิเศษ (SPECIAL LEARNING) การเรียนพิเศษ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติวันอาทิตย์ หรือเรียนพิเศษอีเล็คโตนในวันหยุด เป็นต้น ผู้สอนวิชาต่าง ๆ นี้ มักนิยมเรียกว่า ครูพิเศษ หรือครูสอนพิเศษเป็นต้น

8 การเรียนตัว (TUTORIAL LEARNING) การเรียนตัว ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม ที่จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราว มักนิยมจัดทำ กันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เช่น นิสิตปี 1 เรียนตัวกับนิสิตปี 4 เป็นต้น

2.2.3 ประเภทของการกวดวิชา

การจำแนกประเภทของโรงเรียนกวดวิชาเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัยจากเดิมโรงเรียนกวดวิชามีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นโรงเรียนลักษณะการศึกษาพิเศษ จำได้เป็น 3 ประเภท

พอดู สุวรรณทัต (2530) ได้ให้การจำแนกประเภท โรงเรียนกวดวิชา เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. **การกวดวิชาประเภทเรียนรััด** โรงเรียนประเภทนี้ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะได้ไปสมัครสอบเทียบความรู้ เช่นสอบเทียบในระดับการศึกษาต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มากเพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย
2. **การกวดวิชาประเภทเฉพาะกาล** เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะช่วงเวลาหรือช่วงเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนได้มาเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าโอกาสในการเลือกสถานที่เรียนของผู้เรียนมีไม่เท่ากัน เมื่อเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานไม่ดีก็เกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในสถาบันชั้นนำไม่ได้หรือต้องการได้เรียนกับครูหรือผู้สอนที่ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจ ดังนั้นผู้เรียนจึงหาที่เรียนเพิ่มเติม เพื่อความมีโอกาที่จะสอบแข่งขันต่อไป การเรียนประเภทนี้ เช่นการเดินทางเข้ามาเรียน

กวดวิชาในช่วงปิดเทอมของนักเรียนจากต่างจังหวัด การเข้าเรียนหลักสูตรค่าย
ฤดูร้อนของนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเตรียมทหาร เป็นต้น

- 3. การเรียนกวดวิชาประเภทตลอดทั้งปี** โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตร
กระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียน
อ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสายสามัญ และ
เพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงเมื่อสำเร็จ
การศึกษาในระดับต่าง ๆ

ก้านทิพย์ ชาตวงศ์ (2539) พบว่ารูปแบบของการกวดวิชาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุค
สมัยแล้วตามความต้องการใช้บริการของโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีจึงได้จำแนก
ลักษณะของโรงเรียนกวดวิชาได้ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.การกวดวิชาเพื่อเรียนซ่อมหรือเรียนเสริม

เป็นการเรียนเพื่อเสริมหรือซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อนในแต่ละระดับชั้นส่วนใหญ่มักทำการ
เรียนการสอนในโรงเรียนสายสามัญผู้สอนมักจะเป็นครูในโรงเรียนนั้น ส่วนผู้เรียนก็เป็นนักเรียนใน
โรงเรียนนั้น มักจะเรียนในตอนเย็นหลังเลิกเรียนปกติ การเรียนการสอนจะแตกต่างกันตามระดับดังนี้

- 1.1 ระดับอนุบาลและประถมศึกษา จะเป็นการสอนการบ้านหรือเรียนล่วงหน้า
ก่อนบทเรียนปกติ
- 1.2 ระดับมัธยมศึกษา จะเป็นการสอนเฉพาะบางวิชาที่มีความสำคัญในการนำไป
สอบเพื่อศึกษาต่อในระดับสูง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญยิ่งขึ้น
เช่นวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.การกวดวิชาเพื่อเรียนลัด

เป็นการสอนเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปสอบเทียบระดับความรู้ได้ ด้วยการลงทะเบียนเรียนเป็น
นักศึกษาทางไกลแบบเรียนด้วยตัวเองกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน สามารถแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2
กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เช่น กลุ่มคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ที่มีงานทำแล้ว แต่ยังต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับและเพิ่มวุฒิการศึกษาผู้เรียนกลุ่มนี้ไม่มีเวลาที่จะทบทวนบทเรียนเท่าไรนัก จึงใช้เวลาว่างจากการทำงานในวันเสาร์อาทิตย์ไปเรียนกวดวิชา

กลุ่มที่ 2 เป็นบุคคลในระบบโรงเรียน แต่ต้องการจบเร็วขึ้นเพื่อนำวุฒิการศึกษาที่ได้ไปทดลองสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3.การกวดวิชาเพื่อสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

เป็นการสอนที่เน้นเนื้อหาที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ฝึกฝนการทำแบบทดสอบจากข้อสอบเก่า ฝึกเทคนิคการคิด ครูจะทำหน้าที่สอน สรุปเนื้อหา ยกตัวอย่างให้ดู วิเคราะห์ให้ฟัง ผู้เรียนต้องกลับไปฝึกฝนด้วยตัวเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เช่น การกวดวิชาสำหรับการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของสำนักทดสอบต่าง ๆ อาทิ IELTS (International English language testing system), TOEFL (Test of English Proficiency) , CU-TEP (Chulalongkorn university test of English Proficiency) การสอบวัดความรู้ด้านสาขาบริหารธุรกิจเช่น GMAT (Graduate Management Admission test) หรือข้อสอบวัดเชาว์ปัญญาทั่วไป GRE (Graduate Record Examination) เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการยื่นใบสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก

4.การกวดวิชาเพื่อสอบแข่งขันในการทำงาน

การกวดวิชาเพื่อสอบแข่งขันในการทำงานนั้นมีหลากหลายรูปแบบอาทิการสอบบรรจุในสายงานต่าง ๆ หรือสอบเพื่อการประกอบอาชีพ เช่น การสอบนายร้อยตำรวจ การสอบความรู้ขั้นเนติบัณฑิต การสอบใบประกาศสำหรับอบรมวิชาว่าความ(ตัวทนาย) หรือการสอบการทดสอบความรู้ทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งพบได้โดยมากในสายงานบริการ เช่น พนักงานบริการบน

เครื่องบิน และงานของบริษัทข้ามชาติ หรือบริษัทที่มีพนักงานหลายสัญชาติอยู่ร่วมกัน การทดสอบที่เป็นที่นิยมคือ TOEIC (test of English for International communication)

2.2.4 ลักษณะของการกวดวิชา

ลักษณะของการกวดวิชาในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะมุ่งอยู่ที่กลุ่มผู้เรียนที่กวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งจะมีลักษณะการเรียนที่จำแนกได้ 5 ลักษณะ (ประยูร ศรีประสาธน์, 2530) ดังต่อไปนี้

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนเองที่บ้าน

การเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้มาเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนยังอ่อนอยู่หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือก อันได้แก่ วิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่สอนเหล่านี้มีทั้งมาจากครูในโรงเรียน นิสิตนักศึกษา และบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอง

2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี

สถานศึกษากวดวิชาและลักษณะนี้อาจจะจัดในสถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียงโดยมีคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอนหรือสถาบันกวดวิชาที่จะขึ้นเป็นการเฉพาะโดยรับสมัครผู้เรียนทั่วไป แนวการสอนก็เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งเฉลยข้อสอบและแก้งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ

การกวดวิชาในลักษณะการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบหรือการแก้งข้อสอบเป็นสิ่งสำคัญ การกวดวิชาในช่วงก่อนสอบโดยเฉพาะก่อนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีก็จะเข้ามาเรียนกวดวิชาในช่วงก่อนสอบ ส่วนเด็กนักเรียนในกรุงเทพมหานคร มักจะไม่เรียนกวดวิชาช่วงนี้ เพราะได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่เปิดสอนตลอดทั้งปีแล้ว

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตน

การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ หรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดการสอนกวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่เด็กนักเรียนของตน เพื่อให้สามารถเข้าแข่งขันกับนักเรียนในโรงเรียนอื่นได้ การกวดวิชาในลักษณะนี้จะเริ่มตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา

5. ลักษณะการสอบ PRE ENTRANCE

การทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีการทำ โดยคณะนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าว เช่น ชมรม บัณฑิตแนะแนว

2.2.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชา

ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล (2554: 20-21) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียน กวดวิชาได้ 2 แบบ ได้แก่

1. รูปแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การสอนด้วยครู 1 คน ต่อผู้เรียนหลายๆคนต่อ 1 ชั้นเรียน กล่าวคือการเรียนการสอนประเภทนี้ จัดเป็นการเรียนการสอนแบบสอนสดในห้องเรียนโดยครู และนักเรียนจะสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันทีระหว่างการสอบโดยไม่ต้องผ่านสื่อถ่ายทอดสดหรือสื่อบันทึกภาพและเสียงการสอน

2. รูปแบบผ่านสื่อบันทึกการสอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่กำลังได้รับความนิยมสูงในปัจจุบันด้วยการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนกล่าวคือ รูปแบบผ่านสื่อบันทึกการสอน ซึ่งได้รับความนิยมสูงมากในรอบทศวรรษที่ผ่านมา (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล, 2554 อ้างถึง นรพันธ์ ธนาปกิจ, 2552 และปองผล ปัญญาวิสุทธิกุล, 2552) โดยมักจะใช้ในโรงเรียนกวดวิชาที่ครูผู้สอน ได้รับความนิยมสูง มีการเปิดรอบการสอนจำนวนมาก ผ่านสาขาในพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศ โดยใช้วิธีการบันทึกการสอนสดลงในอุปกรณ์บันทึกภาพและเสียง

จากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมพบว่านอกจากรูปแบบทั้ง 2 แบบข้างต้น ในปัจจุบันยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอนผ่านสื่ออันเป็นที่มาของรูปแบบการเรียนการสอนล่าสุด คือ รูปแบบผ่านสื่อถ่ายทอดสดการสอน

3. รูปแบบผ่านสื่อถ่ายทอดสดการสอน (Live Broadcasting Classroom)

รูปแบบนี้พัฒนาขึ้น การใช้เทคโนโลยีเครือข่ายการสื่อสารด้วยความเร็วสูงในการถ่ายทอดสด การสอนจากศูนย์กลางหรือห้องที่มีการเรียนสดอยู่จริงโดยศูนย์กลาง (Hub) จะทำหน้าที่ในการถ่ายทอดสดบรรยากาศการเรียนการสอนไปยังศูนย์เครือข่ายสาขาต่าง ๆ เช่น การเรียนผ่านระบบ E-live ของโรงเรียนกวดวิชาเอ็นคอนเซ็ปต์ เป็นต้น

โชคชัย ทวีเจริญพันธ์ (2556: 17-20) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชาได้ 4 แบบ ได้แก่

การสอนโดยครู ใช้วิธีการสอนความรู้โดยครูหรือที่เรียกว่า สอนสด ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือในการสอนมากนัก อาจมีห้องเรียน กระดาน และตำราเรียนหรือเอกสารประกอบ

สอนด้วยตำรา การสอนด้วยตำราเรียนที่ออกแบบไว้ตามลำดับในการจัดการเรียนรู้เป็นเล่มๆ ไป โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับระดับชั้นของผู้เรียน ตำราเรียนจะจัดแบ่งเป็นเรื่องๆสามารถสลับเนื้อหาการเรียนได้ เรียนจบเป็นเรื่องๆแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยเนื้อหาหยาบๆ พร้อมกับแบบฝึกหัดให้ทำ เพื่อเกิดความชำนาญในการทำข้อสอบ ครูผู้สอนจะเป็นผู้บรรยายเนื้อหาโดยใช้ตำราประกอบ ซึ่งมักจะพบได้ในลักษณะของโรงเรียนที่เป็นแฟรนไชส์

สอนด้วย Video หรือ DVD การสอนด้วยสื่อบันทึกภาพและเสียงในรูปแบบของวิดีโอหรือ DVD ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดได้ดีมาก สามารถสอนได้ครอบคลุม และต้องได้รับความนิยมมากพอสมควรจึงจะจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ได้

สอนแบบ Self-learning หรือ E - learning เป็นการสอนที่คล้ายกับการเรียนถ่ายวิดีโอหรือ DVD ต่างกันที่ Self - learning และ E - learning จะใช้เทคโนโลยีมาช่วยสอนผ่านระบบออนไลน์ หรือการไปนั่งเรียนกับคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนกวดวิชาจัดให้ จัดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครูผ่านระบบออนไลน์ให้ที่บ้านและตรวจการบ้านผ่านระบบออนไลน์

2.2.6. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา

โรงเรียนกวดวิชาจัดเป็นโรงเรียนประเภทโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่อยู่ภายใต้ความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นตรงกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) การขอจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาจะต้องทำเรื่องที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่โรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

ข้อมูลจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชน), 2553) ทำให้ทราบถึงรูปแบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาใน 2 ประเด็น อันได้แก่ ระบบการศึกษา และการบริหารและการจัดการศึกษา

1.1 ระบบการศึกษา จากข้อความในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 3 มาตรา 15 ได้กำหนดให้ระบบการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเป็นการศึกษานอกระบบ ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและ หลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

1.2 การบริหารและการจัดการการศึกษา ในส่วนของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุไว้เกณฑ์การแบ่งงานการบริหารจัดการโรงเรียนไว้ 4 ด้าน ตามข้อความในหมวดที่ 5 ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของภาครัฐมาตรา 39 ได้ระบุไว้ถึงการจัดการศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งมีความสอดคล้อง กับส่วนที่ 3 มาตรา 43 ที่กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนต้องเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ เช่นเดียวกับสถานศึกษาของภาครัฐ จึงเป็นที่อนุมานได้ว่าภาระงานทั้ง 4 ด้านดังกล่าวก็สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการวางระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนได้เช่นกัน

2. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ข้อความจากพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550) ทำให้ทราบถึงข้อมูลของโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา ดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบของโรงเรียนกวดวิชา และนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน นอก ระบบ จากข้อความในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มาตรา 4 ว่าด้วยความหมาย ของโรงเรียนนอกระบบ ที่ให้ความหมายไว้ว่าเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา ได้ให้โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา เรียกผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เป็น “ผู้รับใบอนุญาต” และเรียกผู้บริหารของโรงเรียนนอกระบบว่า “ผู้บริหาร”

2.2 สาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งและใบอนุญาตของโรงเรียนนอกระบบ ในมาตรา 121 ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้ง โรงเรียนนอกระบบ โดยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนนอกระบบพร้อมทั้งคำขอ ดังรายการอย่างน้อย 5 รายการ อันได้แก่

- (1) ชื่อ ประเภท และลักษณะของโรงเรียนนอกระบบ
- (2) ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียนนอกระบบ

- (3) หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
- (4) หลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่น รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการเพิ่มค่าธรรมเนียมดังกล่าว
- (5) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตจะเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขออนุญาตให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับ แต่
วันที่ได้รับคำขออนุญาต

2.3 การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนและหลักสูตร
ของโรงเรียนนอกระบบ จากความในมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550
คณะกรรมการศึกษาเอกชนจึงออกประกาศเรื่อง การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียน การ
จัดการเรียนการสอนและหลักสูตรของโรงเรียนนอกระบบ (สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริม
การศึกษาเอกชน, 2550) ซึ่งได้ระบุลักษณะของโรงเรียนนอกระบบประเภทกวดวิชาว่าเป็น โรงเรียนที่
จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรูปแบบ
ของการจัดการเรียนการสอนมีทั้งสอนโดยใช้ครูหรือผู้สอน ใช้สื่อการเรียนการสอน โดยต้องมีการ
จัดการเรียนการสอนต้นแบบที่ใช้ครูหรือผู้สอนเป็นหลัก หรืออาจบูรณาการใช้ทั้งครู หรือผู้สอนและ
สื่อการเรียนการสอน

**2.4 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภท
กวดวิชา พ.ศ. 2545 และ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน โรงเรียน
เอกชน ประเภทกวดวิชา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549** เป็นระบบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนด
มาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2545
และ 2549) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนกวดวิชาที่เหมาะสม และเอื้อ
ประโยชน์แก่ผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งได้กำหนดประเด็นมาตรฐานไว้ หลายหลาก
ได้แก่ ลักษณะการจัดการเรียนการสอน สถานที่ตั้งโรงเรียนและอาคาร ลักษณะ ห้องเรียน การจัด
อาคารสถานที่และความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียนและการใช้สื่อ คุณสมบัติของครูและ
เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน การติดประกาศใบอนุญาต การจัดทำรายงานการ
ดำเนินกิจการทุก ๆ 3 ปี

2.5 การกำหนดแนวทางการควบคุมดูแลโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2554 ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอแก่คณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554 (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี, 2554 และ สรุปข่าวการประชุมรัฐมนตรี, 2554) ได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับผู้แทนจากกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการ ดังประเด็นต่อไปนี้

2.5.1 การกำหนดแนวทางการควบคุมดูแลโรงเรียนกวดวิชาไม่ให้มีการดำเนินการ ในลักษณะที่แสวงหากำไรจนเกินควร

2.5.2 การกำหนดมาตรฐานเพื่อกำกับดูแล ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเต็มตามหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนจะไม่ต้องไปเรียนเพิ่มเติมในโรงเรียนสอนกวดวิชาอีก นั้นได้กำหนดมาตรการในการกำกับดูแล

2.5.3 การพิจารณาออกระเบียบ ข้อบังคับในเรื่องการตรวจสอบและปรับปรุงใน เรื่องความปลอดภัยของอาคารสถานที่ก่อนการอนุมัติอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนกวดวิชาของโรงเรียนสอนกวดวิชา ภาพรวมของการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม

2.3.1 ความหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2562) กล่าวว่า **การศึกษาแบบเรียนรวม** หมายถึง การจัดการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนทั้งที่มีความต้องการพิเศษและผู้เรียนปกติที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง ดังคำกล่าวภาษาอังกฤษว่า “Inclusion แตกต่างจาก Integration เพราะ Inclusion goes beyond disability to include all forms of diversity, and assumes that all students are a part of the regular school system from the very beginning of school. Under the integration model, the student was expected to adapt to meet the requirements of the school; under inclusion, the school adapt to meet the needs of all students.” (Loreman, Tim; Deppeler, Joanne; and Harvey, David, 2011) โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมในนิยามใหม่ จึงต้องเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ไม่ทิ้งผู้เรียนไว้ข้างหลัง โรงเรียนจะต้องยินดีรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง และยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละ

คนมีลักษณะเฉพาะ พร้อมทั้งจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรตอบสนองความแตกต่าง ที่สำคัญคือ ครูจะต้องมีทัศนคติเชิงบวกหรือทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างที่เรียกว่า pedagogy of differences

HARVEY (2010) กล่าวว่า การศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง นักเรียนทุกคนรวมถึงผู้พิการและความต้องการพิเศษอื่น ๆ ได้รับการศึกษาในห้องเรียนปกติควบคู่ไปกับเพื่อนที่เหมาะสมกับวัย (PORTER; SMITH, 2011) ในโรงเรียนรวมครูผู้สอนผู้สอนและผู้บริหารปรับและเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคน

สรุปได้ว่า การศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชา ในกรุงเทพมหานครที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง

2.3.2 รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม

DAECK (2007) ได้จำแนก รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม ไว้ 3 รูปแบบใหญ่ 5 รูปแบบเล็ก ดังนี้

1.1 รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม 3 รูปแบบใหญ่

1.1.1 รูปแบบครูที่ปรึกษา (Consultant Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้สอนทักษะแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากครูที่สอนชั้นเรียนรวมสอนเด็กแล้ว แต่ทักษะยังไม่เกิดกับเด็กคนนั้นครูการศึกษาพิเศษต้องสอนทักษะเดิมซ้ำอีกจนกระทั่งเด็กเกิดทักษะนั้น สำหรับรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะรับผิดชอบเด็กจำนวนหนึ่งเป็นจำนวนจำกัด ครูปกติและครูการศึกษาพิเศษต้องมีการพบปะเพื่อประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับทักษะของเด็ก และมีการวางแผนร่วมกัน รูปแบบนี้เหมาะกับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่มากนัก ซึ่งผู้เรียบเรียงได้ไปศึกษาดูงานที่ Westbrook Walnut Grove : High School ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการจัดรูปแบบการเรียนรวม แบบครูที่ปรึกษา

1.1.2 รูปแบบการร่วมทีม (Teaming Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการร่วมทีมกับครูที่สอนชั้นปกติ เช่น ในสาย ป.2 (ครูที่สอน

ชั้นป.2/1 และป.2/2) ครูการศึกษาพิเศษมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่ครูปกติเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับวิธีสอนการมอบหมายงานหรือ การบ้าน การปรับวิธีสอบ การจัดการด้านพฤติกรรม มีการวางแผนร่วมกันสม่ำเสมอ เช่น สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานวางแผนร่วมกันเป็นทีมในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.1.3 รูปแบบการร่วมมือ หรือ การร่วมสอน (Collaborative/Co Teaching Model) ในรูปแบบนี้ทั้งครูการศึกษาพิเศษและครูปกติร่วมมือกันในหลายลักษณะในการสอนเด็กทุกคน ทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในห้องเรียนปกติ ร่วมมือกันรับผิดชอบในการวางแผน การสอน การวัดผลประเมินผล การดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัยและพฤติกรรมของเด็กผู้เรียนจะได้รับบริการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนที่จำเป็น ตลอดจนการปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน ในรูปแบบนี้ครูผู้รับผิดชอบจะต้องประชุมกันเพื่อวางแผน

1.2 รูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม 5 รูปแบบเล็ก

1.2.1 คนหนึ่งสอนคนหนึ่งช่วย (One Teacher-One Supporter) เป็นการสอนที่ครู 2 คน ร่วมกันสอนชั้นเดียวกันในเวลาเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน ครูคนที่เชี่ยวชาญในเนื้อหา เป็นผู้สอน ส่วนครูอีกคนหนึ่งที่เชี่ยวชาญในเนื้อหานั้น ๆ น้อยกว่าเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนอาจถามครูคนใดคนหนึ่งก็ได้ เมื่อนักเรียนมีคำถาม เพราะมีครู 2 คน อยู่ในห้องเรียนในเวลาเดียวกัน

1.2.1 การสอนพร้อม ๆ กัน (Parallel Teaching) เป็นการแบ่งเด็กในหนึ่งห้องเรียนออกเป็นกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน หลังจากบรรยายเสร็จ ครูอาจมอบงานให้นักเรียนทำไปพร้อม ๆ กัน และให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน การสอนแบบนี้เหมาะสำหรับห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากนัก ครูจะได้มีโอกาสดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ครูสามารถตอบคำถามนักเรียนได้แทบทุกคน และครูอาจอธิบายซ้ำหรือสอนซ้ำได้ สำหรับเด็กบางคนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอน

1.2.3 ศูนย์การสอน (Station Teaching) บางครั้งอาจเรียกศูนย์การเรียน (Learning Centers) ในรูปแบบนี้ครูจะแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจะจัดวาง

เนื้อหาได้ตามแหล่งต่าง ๆ (Stations) ภายในห้องเรียน ให้นักเรียนตามเวลาที่กำหนด และหมุนเวียนกันจนครบทุกศูนย์จึงจะได้เนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่ครูกำหนด ข้อดีของรูปแบบนี้คือครูอาจใช้เวลาในขณะที่เด็กอื่นกำลังเรียนรู้ด้วยตนเองสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล ทำให้เด็กเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น

1.2.4 การสอนทางเลือก (Alternative Teaching Design) ในการสอนแบบนี้จะต้องมีครูอย่างน้อย 2 คน ใน 1 ห้องเรียน ครูคนแรกจะสอนเนื้อหาวิชาแก่เด็กทั้งชั้น หลังจากนั้นจึงแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม ครูคนหนึ่งจะสอนกลุ่มเด็กที่เก่งกว่าเพื่อให้ได้เนื้อหาและกิจกรรมเชิงลึกในขณะที่ถูกอีกคนหนึ่งสอนกลุ่มเด็กที่อ่อนกว่า เพื่อให้เด็กได้เลือกทำกิจกรรมตามที่ตนมีความสามารถข้อดีของการสอนแบบนี้คือ เด็กที่เก่งได้เลือกเรียนในสิ่งที่อยาก ขณะที่เด็กที่อ่อนได้เลือกเรียนตามศักยภาพของตน ครูมีโอกาสสอนซ้ำในทักษะเดิมสำหรับเด็กที่ยังไม่เก่งในทักษะนั้น ๆ เหมาะสำหรับชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หรือวิชาอื่นว่ามีเนื้อหายากง่ายตามลำดับของเนื้อหาวิชา

1.2.5 การสอนเป็นทีม (Team Teaching) เป็นรูปแบบที่ครูมากกว่า 1 คน รวมกันสอนห้องเรียนเดียวกันในเนื้อหาเดียวกัน เป็นการสอนทั้งห้องเรียนแต่ไม่จำเป็นต้องสอนในเวลาเดียวกันหากมีครูสอนมากกว่า 1 คน ในเวลาเดียวกัน ครูอาจเดินไปรอบ ๆ ห้องและช่วยกันสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาในการเรียนเนื้อหาวิชาจากการไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษของผู้เรียบเรียง ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้จัดรูปแบบ การร่วมมือ หรือ การร่วมสอน

นโยบายของรัฐ Nova Scotia (2019) ได้เสนอรูปแบบ **การศึกษาแบบเรียนรวม** การศึกษาแบบรวมเป็นความมุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นใจว่าการศึกษาที่มีคุณภาพสูง วัฒนธรรมและภาษาที่ตอบสนองและเป็นธรรมเพื่อสนับสนุนความเป็นอยู่และความสำเร็จของนักเรียนทุกคน นักเรียนทุกคนควรรู้สึกว่าเขาอยู่ในโรงเรียนรวม - เป็นที่ยอมรับปลอดภัย และมีค่า - เพื่อให้พวกเขาสามารถเรียนรู้และประสบความสำเร็จได้ดีที่สุด การศึกษารวมที่ประสบความสำเร็จต้องมี

1. โรงเรียนที่ปลอดภัยและมีความห่วงใยและต้อนรับพ่อ-แม่ ผู้ปกครอง ครอบครัว รวมถึงชุมชนในวงกว้างในฐานะหุ้นส่วนสำคัญด้านการศึกษา พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง มีความสำคัญอย่างยิ่งในการระบุดูแลความสนใจและความท้าทายของลูก ๆ

และการทำงานกับครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนเพื่อกำหนดวิธีที่ดีที่สุดในการสนับสนุนนักเรียนทุกคน

2. การสอนและการสนับสนุนบนพื้นฐานของหลักฐานที่ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม พฤติกรรมของนักเรียน
3. ส่งเสริม ความเป็นอิสระของนักเรียนทุกคนและพัฒนาสมรรถนะขณะที่พวกเขา กำลังจะก้าวสู่ระดับที่สูงขึ้นในการปรับตัว
4. มุ่งเน้นความเป็นธรรมโดยการสนับสนุนความสำเร็จสำหรับนักเรียนที่ ประวัติศาสตร์มาจากชนกลุ่มน้อยจากเชื้อชาติแอฟริกันโนวาสโกเชียหรือมาจาก กลุ่มอื่น ๆ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ที่ตั้งรับต่อสู้กับความยากจน
5. การส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมทำ ทายและมีแรงบันดาลใจ
6. สร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนเห็นภาพสะท้อนของตัวเองทั่วโรงเรียน แหล่ง เรียนรู้ภายใน ประสบการณ์เรียนรู้
7. ทุกคนรวมถึงพันธมิตรในกรมสุขภาพและศูนย์บริการชุมชน และความยุติธรรม ในการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนจุดแข็งของนักเรียนและช่วยความท้าทาย ของพวกเขาในลักษณะที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมและภาษายอมรับนับถือและ ให้การสนับสนุนนักเรียนทุกคน ให้เกียรติและให้คุณค่าเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมต่อประสบการณ์และมุมมองของพวกเขาที่มีต่อโลก

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลยา ตากุล (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือด้าน การศึกษาระดับปริญญาตรีไทย-เวียดนาม” ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือด้านการศึกษาระดับทริ ภาติ ไทย - เวียดนาม มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ในเรื่องของ การเลือกเปลี่ยนนักศึกษาแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาหลักสูตรร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ปัญหาที่พบได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการโครงการ 2) ด้าน นักเรียนและนักศึกษา 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านงบประมาณ และ 5) ด้านมาตรฐานของแต่ละ มหาวิทยาลัย แนวทางในการเสริมสร้างความร่วมมือ ด้านการศึกษาระดับปริญญาตรีไทย - เวียดนาม มี ดังนี้ แนวทางที่ 1 การส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร และทำวิจัยในลักษณะหุ้นส่วนที่ เท่าเทียมกัน แนวทางที่ 2 การส่งเสริมความร่วมมือภาคประชาชน และ แนวทางที่ 3 การส่งเสริม ความร่วมมือด้านการศึกษาสู่ความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน

เอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์.(2555). ศึกษาเรื่อง “ กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนกวดวิชามีการบริหารงานตามแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับจริยธรรมและมีจุดเด่นที่เรื่องมนุษยชนด้วยการปฏิบัติที่ดีต่อบุคลากรภายในองค์กรผู้ใช้บริการและแบ่งปันความรู้สู่ชุมชน โรงเรียนกวดวิชาจุดแข็งในเรื่องวิชาการมีหลักสูตรที่ทันสมัย และการให้บริการที่ดี แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูและพนักงานในการปฏิบัติงานผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาควรนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาปรับใช้เป็นโอกาสในการแบ่งปันความรู้ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อประสานพลังในการพัฒนาโรงเรียนกวดวิชา และกลยุทธ์ที่โรงเรียนกวดวิชาควรนำไปปรับใช้เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร มี 4 กลยุทธ์หลัก โดยใช้ชื่อเรียกว่า SCAN Strategy อันได้แก่ 1.กลยุทธ์ยกระดับมาตรฐานโรงเรียนกวดวิชา 2.กลยุทธ์ส่งเสริมภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของโรงเรียนกวดวิชา 3.กลยุทธ์สนับสนุนกิจกรรมวิชาการและส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรม และ 4.กลยุทธ์สร้างเครือข่ายความร่วมมือแบบรอบด้าน อันเป็นแนวทางให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาได้นำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมต่อไป

Peter Teo&Dorothy Koh.(2019).ศึกษาเรื่อง “ Shadow education in Singapore: A Deweyan perspective ” ผลการวิจัยพบว่า การสอนเสริมส่วนตัวหรือที่เรียกว่า 'การศึกษาเงา' ซึ่งแพร่กระจายไปทั่วโลก ด้วยการคัดเลือกสถาบันการศึกษาเงาหนึ่งแห่ง (SEI) ในสิงคโปร์และดูผ่านเลนส์ของปรัชญาการศึกษาของดิวอี้การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความสว่างภายในผลงานของ SEI เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเติบโตในแนวการศึกษาที่แข่งขันได้.ข้อมูลมาจากการสังเกตบทเรียนการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเว็บไซต์ SEI เมื่อดูจากความคิดเชิงปรัชญาของดิวอี้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างเด็กกับหลักสูตรและโรงเรียนและสังคมข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าสถาบันเป็นแนวทางที่นำไปสู่ภายนอกโดยภารกิจที่ก้าวหน้าเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยรวม ให้โอกาสในการขยายความคิดและเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต อย่างไรก็ตามหลักฐานยังชี้ให้เห็นว่าการมุ่งเน้นพื้นฐานในการเตรียมการสอบสเตรตสูงในการสอนและเนื้อหาหลักสูตร ความตึงเครียดนี้สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจที่กว้างขึ้นในสิงคโปร์ซึ่งยึดถืออยู่ในกรอบความคิดที่เป็นประโยชน์และใช้งานได้จริงในขณะที่มุ่งสู่เป้าหมายด้านการศึกษาที่เห็นอกเห็นใจและองค์รวมมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งในบทนี้ ได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบไปด้วย ระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1.1 ประชากร ตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

1. ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (สช.) โดยเปิดการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถทักษะและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเสริมความพร้อม ชดเชยความรู้ที่บกพร่องหรือ ต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน มีจำนวนทั้งสิ้น 55 โรงเรียน ตามข้อมูลที่ปรับปรุงข้อมูลล่าสุดในระบบสืบค้นออนไลน์ของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน

2. ผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้เลือกประชากรทั้งหมดในการทำวิจัย โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวม 55 คน ครูโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวม 55 คน และนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา โรงเรียนละ 2 คน รวม 110 คน รวมทั้งสิ้น 220 คน

3.1.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งมี รายละเอียดขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 การศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมารวบรวม เพื่อจัดทำเป็นข้อคำถาม

1.2 การสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยการกำหนด นิยามของตัวแปร และออกแบบข้อคำถามทั้ง 3 ตอน รวมข้อคำถามในแต่ละชุดทั้งหมดของ ผู้บริหารและครู จำนวน 56 ข้อ และนักเรียน จำนวน 53 ข้อ โดยแต่ละตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) ผู้บริหารและครู จำนวน 6 ข้อ นักเรียน จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้บริหาร นักเรียนและครู จำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) จำนวน 15 ข้อ

ตารางที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1.การบริหาร วิชาการ	1.1 การพัฒนา หลักสูตร	1.1.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้ง วัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวม
		1.1.2 การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลอง ใช้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
		1.1.3 การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุง หลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
	1.2 การจัดการเรียนรู้	1.2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม
		1.2.2 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม
	1.3 การวัดและการ ประเมินผล	1.3.1การดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
		1.3.2 การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

		พัฒนาคุณภาพของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวม
ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	
2.การศึกษา แบบเรียนรวม	2.1	นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลาง
	2.2	นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และความเหมาะสม
	2.3	ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและ ผู้ปกครอง
	2.4	นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและ ครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น
	2.5	นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่าง กัน

1.3 การตรวจสอบเครื่องมือ ด้วยวิธีการตรวจสอบความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการด้านการบริหารโรงเรียน และนักวิชาการที่มีความรู้หรือประสบการณ์ และมีผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังแสดงในภาคผนวก

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารวิชาการ 2 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียน 2 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนรวม 1 คน

1.4 การปรับปรุงเครื่องมือ ด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิโดยพิจารณาข้อที่มีค่า $IOC > 0.50$ และในส่วนของข้อคำถามที่มีค่า $IOC \leq 0.50$ ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 การนำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์โดยผ่านการนำเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทำหนังสือเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.1 ติดต่อขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหาร ครูและนักเรียนในโรงเรียนตอบแบบสอบถาม

1.2 ดำเนินการส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารโรงเรียนและจัดเตรียมซองติดแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัยใส่ซองเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์

- 1.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์และติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้คืนอีกครั้งด้วยตนเอง
- 1.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลต่อไป

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะข้อมูลประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยแต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์การพิจารณาคำตอบที่ให้ ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI_{modified}) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งมีสูตรการคำนวณ PNI_{modified}

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{I-D}{D}$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

3.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.2.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ร่างแนวทางในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการด้านการบริหารโรงเรียน และนักวิชาการที่มีความรู้หรือประสบการณ์ และมีผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ จำนวน 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังแสดงในภาคผนวก

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารวิชาการ 1 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียน 1 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนรวม 1 คน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 3 ข้อ

โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

- 1) การสร้าง (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่

พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาการบริหารโรงเรียนกวดวิชา ตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มาวิเคราะห์และกำหนดเป็นร่างแนวการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม แล้วนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและแก้ไข

2) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ติดต่อขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม จากคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

2) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมด้วยเอกสารแนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม แล้วส่งให้กับผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ด้วยตนเอง

3) รวบรวมแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม คืนจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาฐานนิยม และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์การพิจารณาคำตอบที่ให้ และมีกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง (ร่าง) แนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

และวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยสรุปเป็นประเด็นสำคัญและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม จากผู้ทรงคุณวุฒิมาดำเนินขั้นตอนการปรับปรุง และแก้ไขแนวทางนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาและนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไขแนวทางให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำเสนอแนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ในรายงานวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และเผยแพร่ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมได้ข้อมูลจากการรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย และตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

4.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

4.5 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับสมบูรณ์)

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 204 ฉบับ โดยผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน ครู จำนวน 59 คน จาก 52 โรงเรียน (มีจำนวนครูตอบแบบสอบถามเกินจำนวน 7 คน) และนักเรียน จำนวน 93 คน ซึ่งสามารถจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และระดับชั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพ	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู	นักเรียน	รวม	ร้อยละ
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
1	เพศ					
	1.1 ชาย	19	26	47	92	45.10
	1.2 หญิง	33	33	46	112	54.90
	รวม	52	59	93	204	100
2	อายุ					
	2.1 20 - 29 ปี	-	41	-	41	36.94
	2.2 30 - 39 ปี	26	18	-	44	39.64
	2.3 40 - 49 ปี	23	-	-	23	20.72
	2.4 50 - 59 ปี	3	-	-	3	2.70
	2.5 60 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-
	รวม	52	59	-	111	100
3	ระดับชั้น					
	3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	-	-	15	15	16.13
	3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	-	-	26	26	27.96
	3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	-	-	28	28	30.11
	3.4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	-	-	12	12	12.90
	3.5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	-	-	8	8	8.60

3.6	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	-	-	2	2	2.15
3.7	นักเรียน Homeschool	-	-	2	2	2.15
รวม		-	-	93	93	100

3 ระดับการศึกษาสูงสุด

3.1	ปริญญาตรี	-	34	-	34	30.63
3.2	ปริญญาโท	26	25	-	51	45.95
3.3	ปริญญาเอก	26	-	-	26	23.42
รวม		52	59	-	111	100

4 ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

4.1	1 – 5 ปี	22	-	-	22	42.31
4.2	6 – 10 ปี	25	-	-	25	48.08
4.3	11 – 15 ปี	4	-	-	4	7.69
4.4	16 - 20 ปี	1	-	-	1	1.92
4.5	21 – 25 ปี	-	-	-	-	-
4.6	มากกว่า 25 ปี	-	-	-	-	-
รวม		52	-	-	52	100

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งครูผู้สอน

5.1	น้อยกว่า 1 ปี	-	19	-	19	32.20
5.2	1 – 10 ปี	-	40	-	40	67.80
5.3	11 – 20 ปี	-	-	-	-	-
5.4	21 – 30 ปี	-	-	-	-	-
5.5	มากกว่า 30 ปี	-	-	-	-	-
รวม		-	59	-	59	100

ประสบการณ์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชา

6.1 1 โรงเรียน	-	49	-	49	83.05
6.2 2 - 3 โรงเรียน	-	10	-	10	16.95
6.3 มากกว่า 3 โรงเรียน	-	-	-	-	-
รวม	-	59	-	59	100

ระยะเวลาที่นักเรียนเคยเรียนโรงเรียนกวดวิชา

7.1 1- 6 เดือน	-	-	14	14	15.05
7.2 7- 12 เดือน	-	-	33	33	35.48
7.3 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี	-	-	37	37	39.79
7.4 มากกว่า 2 ปี	-	-	9	9	9.68
รวม	-	-	93	93	100

จากตารางที่ 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 และเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10

อายุของผู้บริหารสถานศึกษาและครู พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 39.64 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 20 - 29 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 36.94 อายุระหว่าง 40 - 49 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.72 และอายุระหว่าง 50 - 59 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ระดับชั้นของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.11 รองลงมา คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.96 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ นักเรียน Homeschool มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารสถานศึกษา และครู พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี

จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.63 และระดับปริญญาเอก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.42 ตามลำดับ

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 48.08 รองลงมา คือ ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11 - 15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และประสบการณ์ทำงานระหว่าง 16 - 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ตามลำดับ

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งครูผู้สอนของครู พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งครูผู้สอนระหว่าง 1 -10 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 รองลงมา คือ ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งครูผู้สอนน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 ตามลำดับ

ประสบการณ์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชา พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนกวดวิชา 1 โรงเรียน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 83.05 รองลงมา คือ ประสบการณ์การสอนในโรงเรียนกวดวิชา 2 - 3 โรงเรียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.95 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่นักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนกวดวิชา พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.79 รองลงมา คือ นักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนกวดวิชา 7 - 12 เดือน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48 นักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนกวดวิชา 1 - 6 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.05 และนักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 2 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.68 ตามลำดับ

4.2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 204 ฉบับ จำแนกตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

2. นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครอง อย่างเต็มที่และเหมาะสม

3. ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

4. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทาง วิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการ ทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

5. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยมี รายละเอียด ดังนี้

จากตารางที่ 4 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหาร วิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.368$, $SD = 0.460$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการบริหารวิชาการ พบว่า การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.257$, $SD = 0.649$) รองลงมา คือ การจัดการ เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.231$, $SD = 0.730$) และการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.057$, $SD = 0.616$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.646$, $SD = 0.302$) เมื่อ พิจารณาตามองค์ประกอบของการบริหารวิชาการ พบว่า การจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.690$, $SD = 0.293$) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.633$, $SD = 0.323$) และการ พัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.614$, $SD = 0.290$) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยภาพรวม คือ 0.460 ($PNI_{\text{modified}} = 0.460$) โดยองค์ประกอบ ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การวัดและ ประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.516$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.452$) และ องค์ประกอบของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาที่มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.417$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวม

ข้อ	การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1	การพัฒนาหลักสูตร	3.257	0.649	ปานกลาง	4.614	0.290	มากที่สุด	0.417	3
2	การจัดการเรียนรู้	3.231	0.730	ปานกลาง	4.690	0.293	มากที่สุด	0.452	2
3	การวัดและประเมินผล	3.057	0.616	ปานกลาง	4.633	0.323	มากที่สุด	0.516	1
เฉลี่ยรวม		3.182	0.460	ปานกลาง	4.646	0.302	มากที่สุด	0.460	

ตารางที่ 5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 5 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.257$, $SD = 0.649$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.283$, $SD = 0.704$) รองลงมา คือ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.276$, $SD = 0.607$) และการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.212$, $SD = 0.713$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.614$, $SD = 0.290$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.630$, $SD = 0.361$) รองลงมา คือ การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุง

หลักสูตร ($\bar{X} = 4.620$, $SD = 0.308$) และ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.592$, $SD = 0.300$) ตามลำดับ

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนวัดราชบพิธตามแนวคิดครูที่มีพลังอำนาจ ด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ 0.417 ($PNI_{\text{modified}} = 0.417$) โดยรายชื่อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.442$) รองลงมา คือ การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.407$) และ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.402$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1	การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.276	0.607	ปานกลาง	4.592	0.300	มากที่สุด	0.402	3
2	การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้	3.212	0.713	ปานกลาง	4.630	0.361	มากที่สุด	0.442	1
3	การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร	3.283	0.704	ปานกลาง	4.620	0.308	มากที่สุด	0.407	2
เฉลี่ยรวม		3.257	0.649	ปานกลาง	4.614	0.290	มากที่สุด	0.417	

ตารางที่ 6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้

จากตารางที่ 6 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษา

แบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.233$, $SD = 0.755$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.248$, $SD = 0.770$) และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.215$, $SD = 0.740$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.690$, $SD = 0.348$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.694$, $SD = 0.332$) และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.687$, $SD = 0.363$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ คือ 0.451 ($PNI_{\text{modified}} = 0.451$) โดยรายชื่อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.458$) และด้านการจัดการเรียนรู้ ที่มีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.458$)

ตารางที่ 6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.248	0.770	ปานกลาง	4.694	0.332	มากที่สุด	0.445	2
2	การจัดบรรยากาศการเรียนรู้	3.215	0.740	ปานกลาง	4.687	0.363	มากที่สุด	0.458	1
เฉลี่ยรวม		3.233	0.755	ปานกลาง	4.690	0.348	มากที่สุด	0.451	

ตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.057$, $SD = 0.632$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.101$, $SD = 0.664$) และการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.012$, $SD = 0.600$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.633$, $SD = 0.389$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพ ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.652$, $SD = 0.354$) และการดำเนินการวัดและประเมินผล ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.615$, $SD = 0.423$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล คือ 0.516 ($PNI_{\text{modified}} = 0.516$) โดยรายชื่อที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.544$) และ ด้านการวัดและประเมินผล ที่มีลำดับความ ต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ การดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.488$)

ตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและ ประเมินผล (n = 204)

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1	การดำเนินการวัดและ ประเมินผลของหลักสูตร	3.101	0.664	ปานกลาง	4.615	0.423	มากที่สุด	0.488	2

การพัฒนาเครื่องมือในการ									
2	วัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร	3.012	0.600	ปานกลาง	4.652	0.354	มากที่สุด	0.544	1
เฉลี่ยรวม		3.057	0.632	ปานกลาง	4.633	0.389	มากที่สุด	0.516	

จากตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย พบว่า ชื่อย่อยของด้านการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม ($\bar{X} = 3.469$, $SD = 0.976$) และชื่อย่อย ด้าน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 3.049$, $SD = 0.691$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย พบว่า ชื่อย่อยของด้านการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ($\bar{X} = 4.829$, $SD = 0.377$) และชื่อย่อย ด้านการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร ($\bar{X} = 4.444$, $SD = 0.782$) ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย พบว่า ด้านการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.442$) ซึ่งชื่อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ($PNI_{\text{modified}} = 0.566$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ ($PNI_{\text{modified}} =$

0.315) ซึ่งรายชื่อย่อย คือ นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย (n = 204)

ข้อ	ด้านการพัฒนา หลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร									
1.1	นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	3.288	0.761	ปานกลาง	4.571	0.496	มากที่สุด	0.390	3
1.2	นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	3.468	0.883	ปานกลาง	4.663	0.474	มากที่สุด	0.345	5
1.3	นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	3.229	0.715	ปานกลาง	4.654	0.477	มากที่สุด	0.441	2
1.4	นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	3.346	0.604	ปานกลาง	4.507	0.501	มากที่สุด	0.347	4

1.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3.049	0.691	ปานกลาง	4.566	0.553	มากที่สุด	0.498	1
เฉลี่ย	3.276	0.607	ปานกลาง	4.592	0.300	มากที่สุด	0.402	
2. การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้								
2.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	3.370	0.941	ปานกลาง	4.630	0.535	มากที่สุด	0.455	1
2.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	3.469	0.976	ปานกลาง	4.593	0.608	มากที่สุด	0.315	5
2.3 นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	3.420	0.906	ปานกลาง	4.556	0.612	มากที่สุด	0.394	4
2.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	3.370	0.955	ปานกลาง	4.593	0.543	มากที่สุด	0.444	2
2.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3.296	0.955	ปานกลาง	4.469	0.691	มาก	0.433	3
เฉลี่ย	3.377	0.751	ปานกลาง	4.575	0.460	มากที่สุด	0.407	
3. การกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร								

3.1 นักเรียนที่มี ความสามารถแตกต่าง กันมีโอกาสนับ ความสำเร็จในการ เรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลาง	3.083	0.797	ปานกลาง	4.829	0.377	มากที่สุด	0.566	1
3.2 นักเรียนทุกคนมี ความรู้สึกได้รับการ สนับสนุนด้านการ เรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่าง เต็มที่และเหมาะสม	3.278	0.900	ปานกลาง	4.771	0.421	มากที่สุด	0.455	3
3.3 นักเรียนได้รับการ ยอมรับการเข้าใจและ การสนใจจากครูและ ผู้ปกครอง	3.249	0.870	ปานกลาง	4.527	0.501	มากที่สุด	0.393	4
3.4 นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษและ นักเรียนทั่วไปทุกคนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและ ทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครู มากขึ้น มีแรงจูงใจใน การทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวก มากขึ้น	3.317	0.736	ปานกลาง	4.444	0.782	มากที่สุด	0.340	5
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ และความเร็วในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3.132	0.765	ปานกลาง	4.580	0.495	มากที่สุด	0.463	2
เฉลี่ย	3.212	0.713	ปานกลาง	4.630	0.361	มากที่สุด	0.442	
เฉลี่ยรวม	3.257	0.649	ปานกลาง	4.614	0.290	มากที่สุด	0.417	

ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้

จากตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ รายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ รายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยของด้านการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม และนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม ($\bar{X} = 3.337$, $SD = 0.879$ และ 1.028) และข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.122$, $SD = 0.810, 0.721$ และ 0.857) คือ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครู และผู้ปกครอง นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง และนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ รายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยของด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ($\bar{X} = 4.859$, $SD = 0.349$) และข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.541$, $SD = 0.546$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ รายข้อย่อย พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.445$) ซึ่งข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ($PNI_{modified} = 0.500$) และข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม ($PNI_{modified} = 0.399$) และด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ($PNI_{modified} = 0.374$) และข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ

นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่ และเหมาะสม (PNI_{modified} = 0.324)

ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการจัดการเรียนรู้ ราย ข้อ ย่อย

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ		
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน									
1.1	นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสร่วมประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	3.327	0.861	ปานกลาง	4.844	0.364	มากที่สุด	0.456	2
1.2	นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	3.337	0.879	ปานกลาง	4.668	0.521	มาก	0.399	5
1.3	นักเรียนได้รับการยอมรับการสนใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	3.122	0.810	ปานกลาง	4.541	0.546	มากที่สุด	0.455	3
1.4	นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไป	3.210	0.798	มาก	4.815	0.390	มากที่สุด	0.500	1

โรงเรียนและมีความ พึงพอใจในครูผู้สอน มากขึ้น รวมทั้งมี แรงจูงใจในการ ทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวก มากขึ้น								
1.5 นักเรียนได้ เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การเรียนรู้ที่ หลากหลายและ ความเร็วในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน ตามความพร้อม และความต้องการ ของเด็ก	3.244	0.863	ปานกลาง	4.600	0.491	มาก	0.418	4
เฉลี่ย	3.248	0.770	ปานกลาง	4.694	0.332	มากที่สุด	0.445	
2. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้								
2.1 นักเรียนที่มี ความสามารถ แตกต่างกันมีโอกาส ประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลาง	3.122	0.721	ปานกลาง	4.668	0.472	มากที่สุด	0.374	1
2.2 นักเรียนทุกคน มีความรู้สึกได้รับ การสนับสนุนด้าน การเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครอง อย่างเต็มที่และ เหมาะสม	3.337	1.028	ปานกลาง	4.585	0.593	มากที่สุด	0.324	5
2.3 นักเรียนได้รับ การยอมรับการ เข้าใจและการสนใจ จากครูและ ผู้ปกครอง	3.122	0.857	ปานกลาง	4.605	0.529	มากที่สุด	0.332	4

2.4 นักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ และนักเรียนทั่วไป ทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทาง วิชาการ ทักษะการ สื่อสารและทักษะ ทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไป โรงเรียนและมีความ พึงพอใจในครูผู้สอน มากขึ้น รวมทั้งมี แรงจูงใจในการ ทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวก มากขึ้น	3.293	1.139	ปานกลาง	4.859	0.349	มากที่สุด	0.363	2
2.5 นักเรียนได้ เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การเรียนรู้ที่ หลากหลายและ ความเร็วในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน ตามความพร้อม และความต้องการ ของเด็ก	3.200	0.717	ปานกลาง	4.717	0.452	มากที่สุด	0.356	3
เฉลี่ย	3.215	0.740	ปานกลาง	4.687	0.363	มากที่สุด	0.330	
เฉลี่ยรวม	3.231	0.730	ปานกลาง	4.690	0.293	มากที่สุด	0.452	

ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อย

จากตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อย พบว่า ช้อย่อยของด้านการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร คือ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่าง

กันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ($\bar{X} = 3.137$, $SD = 0.774$ และ 0.768) และข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของการจัดการบรรยากาศการเรียนรู้ คือ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ($\bar{X} = 2.956$, $SD = 0.788$)

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม รายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยของด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 4.785$, $SD = 0.412$) และข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ คือ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.444$, $SD = 0.536$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม รายข้อย่อย พบว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.545$) ซึ่งข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ($PNI_{\text{modified}} = 0.679$) และข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.432$) และด้านการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.488$) ซึ่งข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.529$) และข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ($PNI_{\text{modified}} = 0.432$)

ตารางที่ 10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านการวัดและ
ประเมินผล รายชื่อย่อย

ข้อ และ ประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	PNI _{modified}	
1. การดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร								
1.1 นักเรียนที่มี ความสามารถ แตกต่างกันมีโอกา สประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลาง	3.137	0.774	ปานกลาง	4.615	0.488	มากที่สุด	0.471	4
1.2 นักเรียนทุกคนมี ความรู้สึกได้รับการ สนับสนุนด้านการ เรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่าง เต็มที่และเหมาะสม	3.127	0.750	ปานกลาง	4.610	0.489	มากที่สุด	0.474	3
1.3 นักเรียนได้รับ การยอมรับการ เข้าใจและการสนใจ จากครูและ ผู้ปกครอง	3.102	0.819	ปานกลาง	4.673	0.470	มากที่สุด	0.506	2
1.4 นักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ และนักเรียนทั่วไป ทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทาง วิชาการ ทักษะการ สื่อสารและทักษะ ทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไป โรงเรียนและมีความ พึงพอใจในครูผู้สอน มากขึ้น รวมทั้งมี แรงจูงใจในการ ทำงานการเรียน	3.137	0.768	ปานกลาง	4.580	0.495	มากที่สุด	0.460	5

และทัศนคติเชิงบวก มากขึ้น								
1.5 นักเรียนได้ เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การเรียนรู้ที่ หลากหลายและ ความเร็วในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3.005	0.682	ปานกลาง	4.595	0.492	มากที่สุด	0.529	1
เฉลี่ย	3.101	0.664	ปาน กลาง	4.615	0.423	มากที่สุด	0.488	
2.การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร								
2.1 นักเรียนที่มี ความสามารถ แตกต่างกันมีโอกาส ประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลาง	2.956	0.788	ปานกลาง	4.517	0.539	มากที่สุด	0.528	3
2.2 นักเรียนทุกคน มีความรู้สึกได้รับ การสนับสนุนด้าน การเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครอง อย่างเต็มที่และ เหมาะสม	3.122	0.792	ปานกลาง	4.737	0.484	มากที่สุด	0.517	4
2.3 นักเรียนได้รับ การยอมรับการ เข้าใจและการสนใจ จากครูและ ผู้ปกครอง	3.102	0.744	ปานกลาง	4.444	0.536	มากที่สุด	0.432	5
2.4 นักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ และนักเรียนทั่วไป ทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทาง วิชาการ ทักษะการ สื่อสารและทักษะ ทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไป โรงเรียนและมีความ พึงพอใจในครูผู้สอน	2.844	0.614	ปานกลาง	4.776	0.418	มากที่สุด	0.679	1

มากขึ้น รวมทั้งมี แรงจูงใจในการ ทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวก มากขึ้น								
2.5 นักเรียนได้ เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การเรียนรู้ที่ หลากหลายและ ความเร็วในการ เรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3.034	0.750	ปานกลาง	4.785	0.412	มากที่สุด	0.577	2
เฉลี่ย	3.012	0.600	ปานกลาง	4.652	0.354	มากที่สุด	0.545	
เฉลี่ยรวม	3.231	0.730	ปานกลาง	4.690	0.293	มากที่สุด	0.452	

ตารางที่ 11 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	แนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม					** PNI _{modified}	ลำดับ
		1. ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อาณาหลักสูดรวมกลาง	2. ด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างมีที่และเหมาะสม	3. ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับ การเข้าใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	4. ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	5. ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน		
1.การพัฒนา หลักสูตร	D	3.370	3.469	3.420	3.370	3.296	0.417	3
	I	4.630	4.593	4.556	4.593	4.593		
	*PNI _{modified}	0.455	0.315	0.394	0.444	0.433		
	ลำดับ	1	5	4	2	3		
2.การจัดการ เรียนรู้	D	3.122	3.337	3.122	3.293	3.200	0.452	2
	I	4.668	4.585	4.605	4.859	4.717		
	*PNI _{modified}	0.374	0.324	0.332	0.363	0.356		
	ลำดับ	1	5	4	2	3		
3.การวัดและ การประเมินผล	D	2.956	3.122	3.102	2.844	3.034	0.516	1
	I	4.517	4.737	4.444	4.776	4.785		
	*PNI _{modified}	0.528	0.517	0.432	0.679	0.577		
	ลำดับ	3	4	5	1	2		

หมายเหตุ: D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น), *PNI_{modified} นวนอนเป็นค่าดัชนีความต้องการจำเป็นภาพรวมจำแนกตามองค์ประกอบย่อยตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม, **PNI_{modified} แนวตั้งเป็นค่าดัชนีความต้องการจำเป็นภาพรวมจำแนกตามการบริหารวิชาการ

จากตารางที่ 11 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยภาพรวมการบริหารวิชาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นจากสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดและการประเมินผล เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทาง

วิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น นักเรียนชอบไปโรงเรียนและมีความพึงพอใจในครูผู้สอนมากขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม และด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.679 0.577 0.528 0.517 และ 0.432 ตามลำดับ **ด้านการจัดการเรียนรู้** เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครองและด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม ซึ่งมีค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.374 0.363 0.356 0.332 และ 0.324 ตามลำดับ **ด้านการพัฒนาหลักสูตร** เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครองและด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม ซึ่งมีค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.455 0.444 0.433 0.394 และ 0.315 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ผลการวิจัยจากตารางที่ 11 สรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม จึงได้นำข้อมูลมาจัดทำ แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) โดยนำรายการย่อยของแต่ละด้านนำมาเสนอเป็นวิธีดำเนินการของแนวทางฉบับร่าง

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

แนวทางที่ 1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

1.2 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

1.3 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

แนวทางที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 **จัดกิจกรรมการเรียนการสอน** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

2.2 **จัดบรรยากาศการเรียนรู้** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการ

สื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

แนวทางที่ 3 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรตามวงจรบริหารคุณภาพ (PDCA) เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 **วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.2 **วางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.3 **กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.4 **ผลักดันการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง และสนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น รู้สึกชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น

3.5 **พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

4.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) ของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยจำแนกตามการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็นซึ่งประกอบด้วย การวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาหลักสูตร

ตารางที่ 12 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)	ผลการประเมินระดับความเหมาะสม (คน)					ผลการประเมินระดับความเป็นไปได้ (คน)					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การวัดและการประเมินผล											
การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม											
แนวทางที่ 1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรเพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	3					3					ตัดคำว่า “ของ”
1.1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรเพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	3					3					ตัดคำว่า “ของ”
1.2 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรเพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจใน	3					3					ตัดคำว่า “ของ”

การทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น			
1.3 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรเพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมค่านักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3	3	ตัดคำว่า “ของ”

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	ผลการประเมินระดับความ เหมาะสม (คน)					ผลการประเมินระดับความ เป็นไปได้ (คน)					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การจัดการเรียนรู้											
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม											
แนวทางที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนและจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียน รวม	3					3					-
2.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ สนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและ นักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและ ทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครู มากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียน และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	3					3					-
2.2 จัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อสนับสนุน แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุก คนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจใน การทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมาก ขึ้น	3					3					-

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม	ผลการประเมินระดับความ เหมาะสม (คน)					ผลการประเมินระดับความ เป็นไปได้ (คน)					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การพัฒนาหลักสูตร											
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร											
แนวทางที่ 3 พลิกโฉมการพัฒนา หลักสูตรตามวงจรการบริหาร คุณภาพ (PDCA) เพื่อสนับสนุน แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	3					3					-
3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียน ได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และ ความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3					3					-
3.2 วางแผนโครงสร้างหลักสูตรและ นำไปทดลองใช้ เพื่อสนับสนุนแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียน ได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และ ความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	3					3					-
3.3 กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการ ปรับปรุงหลักสูตร เพื่อสนับสนุน แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้าน นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการ เรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ แตกต่างกัน	3					3					-

แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนกวดวิชา กรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม	ผลการประเมินระดับความ เหมาะสม (คน)					ผลการประเมินระดับความ เป็นไปได้ (คน)					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.4 ผลักดันการพัฒนาเครื่องมือ ในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษา แบบเรียนรวมด้านความแตกต่าง หลากหลายทางกายภาพ ทาง ปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับ การยอมรับการเข้าใจและการ สนใจจากครูและผู้ปกครอง และ สนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะการ สื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น รู้สึกชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น	3					3					ตัดคำว่า “พัฒนา” และ “ของ”
3.5 พัฒนาเครื่องมือในการวัด และประเมินผล พัฒนาคุณภาพ ของหลักสูตร เพื่อสนับสนุน แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วย รูปแบบการเรียนรู้และความเร็ว ในการเรียนรู้ที่ต่างกััน มี แรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้ และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	3					3					ตัดคำว่า “พัฒนา” และ “ของ”

จากตารางที่ 12 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง)

การวัดและการประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การวัดและการประเมินผลด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ

ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 3)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การวัดและการประเมินผล ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 3)

การจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การจัดการเรียนรู้ ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 3)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การจัดการเรียนรู้ ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 3)

การพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การพัฒนาหลักสูตร ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยมคือ 3)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับร่าง) การพัฒนาหลักสูตร ด้านนักเรียนได้

เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อยู่ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม คือ 3)

4.5 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม (ฉบับสมบูรณ์)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม มีความเหมาะสมความเป็นไปได้ โดยจำแนกตามการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และจัดลำดับความสำคัญตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วย การวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 **ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

1.2 **ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

1.3 **ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

แนวทางที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุน แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 **จัดกิจกรรมการเรียนการสอน** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการ สื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและ ทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

2.2 **จัดบรรยากาศการเรียนรู้** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

แนวทางที่ 3 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรตามวงจรการบริหารคุณภาพ (PDCA) เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 **วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.2 **วางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.3 **กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.4 **ผลักดันการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง และสนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น รู้สึกชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น

3.5 **พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม และ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 โรงเรียน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน ครู จำนวน 59 คน และนักเรียน จำนวน 93 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) และฐานนิยม (Mode) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดต่อไปนี้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และการสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.90 ผู้บริหารมีอายุตั้งแต่ 30 – 39 ปี ส่วนครามีอายุตั้งแต่ 20 – 29 ปี และนักเรียนส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 30.11 ครูมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด และมีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้สอน 1 –

10 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.80 โดยมีประสบการณ์สอนในโรงเรียนกวดวิชา 1 โรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนโรงเรียนกวดวิชาเป็นเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.79

ตอนที่ 2 การสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1) สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันในทุกด้าน

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.182$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.257$) เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.231$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.057$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.646$) ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.690$) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.633$) และด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.614$) ตามลำดับ

2.2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพอันพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 204 ฉบับ ผลการวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีความต้องการจำเป็นในภาพรวมสูงที่สุดไปต่ำที่สุด สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) การวัดและการประเมินผล 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การพัฒนาหลักสูตร และพิจารณาจากแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง 2) ด้านนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม 3) ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง 4) ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและ

นักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น และ 5) ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์รายด้านของความต้องการจำเป็นของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยคัดเลือกข้อรายการของการบริหารโรงเรียนที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดและเลือกข้อรายการของแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมในแต่ละด้านที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนี้ 1) การวัดและการประเมินผล ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเท่ากับ 0.679 2) การจัดการเรียนรู้ ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเท่ากับ 0.500 และ 3) การพัฒนาหลักสูตร ด้านนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเท่ากับ 0.566

2.3) แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ที่จำแนกตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม 5 ด้าน สามารถนำมาสังเคราะห์ และจัดทำแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยเรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม และได้รับการประเมินความเหมาะสมกับความเป็นไปได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ซึ่งสามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม แบ่งออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่ **แนวทางที่ 1 พัฒนาการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของ นักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

1.2 ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

1.3 ดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

แนวทางที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

2.2 จัดบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงาน การเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

แนวทางที่ 3 พลิกโฉมการพัฒนาหลักสูตรตามวงจรการบริหารคุณภาพ (PDCA) เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.2 วางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.3 **กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.4 ผลักดัน**การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมด้านความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง และสนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น รู้สึกชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น

3.5 **พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร** เพื่อสนับสนุนแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

5.2 อภิปราย

5.2.1 **สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม**

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาแต่ละฝ่ายพบว่า การบริหารวิชาการ 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ถึงแม้จะเป็นด้านที่ต่ำที่สุดแต่ในความเป็นจริงเป็นด้านที่สำคัญที่สะท้อนผลการดำเนินงานบริหารวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของจารุกิตติ์ สิทธิยานนท์ (2559) ที่ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลตามแนวคิดพลเมืองโลกศึกษา” ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผลและการดำเนินงานที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีมาตรฐานตามคุณภาพการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษา ต้องบริหารและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถ และเนื่องจากโรงเรียนกวดวิชาเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่จัดตามนโยบายของรัฐบาล โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา(องค์การมหาชน), 2553) ได้กล่าวว่าการเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา เนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม เป็นผลทำให้การพัฒนาหลักสูตรมีคุณภาพ

สภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า การบริหารวิชาการทั้ง 3 ด้าน ในระดับมากที่สุด ทุกด้านเช่นกัน โดยฝ่ายที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การพัฒนา หลักสูตร ถึงแม้จะเป็นด้านที่ต่ำที่สุดแต่ในความเป็นจริงเป็นด้านที่สำคัญในการดำเนินงานการบริหาร วิชาการของโรงเรียนกวดวิชาเพราะโรงเรียนกวดวิชาเป็นโรงเรียนที่จัดการสอนเพิ่มเติมจากการเรียน ในชั้นเรียน มีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เสริมความรู้ในชั้นเรียน ขัดเซกความรู้ที่บกพร่องหรือต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อ เตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของพงศกร อุดลพิทยาภรณ์ (2560) ที่ศึกษาเรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน” ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ตรงตามมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนและเนื่องจาก โรงเรียนกวดวิชาต้องมีการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ทุกฝ่ายทั้งผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมใน ทุกขั้นตอนมุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา เต็มศักยภาพและมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับพญทธี ศิริบรรณพิทักษ์ (2555) ได้กล่าวว่า การศึกษา แบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนทั้งที่มีความต้องการพิเศษและผู้เรียน ปกติที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึงไม่ทิ้งผู้เรียนไว้ข้างหลัง โรงเรียนจะต้อง ยินดีรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง และยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะ พร้อมทั้งจัดการเรียน การสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรตอบสนองความแตกต่าง ที่สำคัญคือ ครูจะต้องมีทัศนคติเชิงบวก หรือทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน

5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลโดยจำแนกตามลำดับความต้องการจำเป็นรายด้าน ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังต่อไปนี้

1) ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ การวัดและประเมินผล ตามแนวคิดการจัดการเรียนรวม พบว่า องค์ประกอบที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.564$) สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐ (Nova Scotia, 2019) ได้เสนอรูปแบบ การศึกษาแบบเรียนรวม ที่ส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมทำทหายและมีแรงบันดาลใจ อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้กำหนดแบบตรวจติดตามผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนนอกระบบประเภทกวดวิชาว่า มาตรฐานที่ 4 กระบวนการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนตรงตามสภาพจริงโดยมีตัวบ่งชี้ว่าจะต้องวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่องโดยนำผลการประเมินไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2) ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดการจัดการเรียนรวม พบว่า องค์ประกอบที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.487$) สอดคล้องกับ กาญจนา ไชยพันธ์ (2544) กล่าวว่า ครูจะต้องจัดกิจกรรมที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญโดยมีการเตรียมการสอนที่ครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนรวมถึงแหล่งเรียนรู้ที่จะให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา วิทยุของผู้เรียนและสื่อต้องมีความหลากหลาย อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้กำหนดแบบตรวจติดตามผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนนอกระบบประเภทกวดวิชาว่า มาตรฐานที่ 3 การจัดการกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีตัวบ่งชี้ว่าเน้นให้มีการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและเพียงพอกับผู้เรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครหรือโรงเรียนที่มีความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม ควรให้ความสำคัญกับการวัดและการประเมินผล ด้านการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้จะช่วยให้เด็กที่มีความแตกต่างแต่ละบุคคลได้รับการพัฒนาได้ตรงตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละคนได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม คือ การวัดและประเมินผล ด้านการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้

2. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) นำแนวทางที่ได้ไปกำหนดนโยบายหรือสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูให้เกิดการตระหนักรู้เกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยสภาพ

ปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูอาจยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารวิชาการโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมเท่าใดนัก ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจร่วมกับครูในโรงเรียนเพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยเฉพาะสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความแตกต่างในการเรียนรู้

3. ผู้ปกครองและชุมชนควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนโดยเฉพาะในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม การจัดการเรียนรู้และการวัดผลการประเมินผล ด้านการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครอง และชุมชนเป็นส่วนสำคัญในการให้การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชา เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาศักยภาพตามความเหมาะสมของเด็กแต่ละคน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละฝ่าย โดยเฉพาะที่รับผิดชอบดูแลงานวัดและประเมินผลและการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ เพื่อศึกษารายละเอียดของการบริหารแต่ละฝ่ายในการบริหารตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อที่จะเข้าใจปัญหาและความต้องการจำเป็นโดยละเอียดมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ในบริบทของแต่ละโรงเรียนที่เสริมสร้างศักยภาพส่วนบุคคลของนักเรียนสามารถนำแนวทางไปแก้ไขปัญหาพัฒนาและใช้ประโยชน์ได้ตรงกับบริบทของโรงเรียนสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเครื่องมือการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ ดร. กัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการและกรรมการหลักสูตรบริหารการศึกษา ปริญญาเอก-ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4. อาจารย์ ดร. ดารัตน์ กันเอียด

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนดาวทองวิทยาลัย

5. อาจารย์ ดร. กฤติยา แผ่นทอง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนกวตริวิชาอัจฉริยะบัณฑิต

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทางฯ

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. อาจารย์ ดร. พงษ์ลิขิต เพชรผล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ ดร. กฤติยา แผ่นทอง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนกวตริวิชาอัจฉริยะบัณฑิต

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและผลการวิเคราะห์

ค่า IOC

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย (สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูและ
ผู้สอน) เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม

แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดย
กำหนดให้

+1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่
กำหนดไว้หรือไม่

-1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**ไม่สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียนและครูโรงเรียนกวดวิชา							
1.เพศ							
1) ชาย ☐	1	1	1	1	1	1.00	
2) หญิง ☐							
2.อายุ							
1) 20 - 29 ปี ☐							
2) 30 - 39 ปี ☐							
3) 40 - 49 ปี ☐	1	1	1	1	1	1.00	
4) 50 - 59 ปี ☐							
5) 60 ปีขึ้นไป ☐							
3.ระดับการศึกษาสูงสุด							
1) ปริญญาตรี ☐							
2) ปริญญาโท ☐	1	1	1	1	1	1.00	
3) ปริญญาเอก ☐							
4.ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	1	1	1	1	1	1.00	

<p>*สำหรับผู้บริหาร*</p> <p>1) 1 - 5 ปี ☐</p> <p>2) 6 - 10 ปี ☐</p> <p>3) 11 - 15 ปี ☐</p> <p>4) 16 - 20 ปี ☐</p> <p>5) 21 - 25 ปี ☐</p> <p>6) มากกว่า 25 ปี ☐</p>							
<p>5.ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งครูสอน *สำหรับครู*</p> <p>1) น้อยกว่า 1 ปี ☐</p> <p>2) 1 - 10 ปี ☐</p> <p>3) 11 - 20 ปี ☐</p> <p>4) 21 - 30 ปี ☐</p> <p>5) มากกว่า 30 ปี ☐</p>	1	1	1	1	1	1.0	0
<p>6. ประสบการณ์ที่ท่านเคยสอนในโรงเรียน</p> <p>กวดวิชารวมโรงเรียนที่สอนปัจจุบัน *</p> <p>สำหรับครู*</p> <p>☐ 1) 1 โรงเรียน</p> <p>☐ 2) 2 - 3 โรงเรียน</p> <p>☐ 3) มากกว่า 3 โรงเรียน</p>	1	1	1	1	1	1.0	0

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทววิชาใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาแบบเรียนรวม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
	ก)การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานคร						
1) โรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
1.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
1.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
1.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
1.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
1.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
2) โรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
2.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
2.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
2.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	

2.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
2.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
3) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
3.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
3.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
3.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
3.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
ข) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้อของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม							
4) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
4.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
4.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
4.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
4.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์	1	1	1	1	1	1.00	

ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น							
4.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
5) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
5.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
5.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
5.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
5.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
5.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
ค) การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม							
6) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
6.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
6.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
6.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
6.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวก	1	1	1	1	1	1.00	

มากขึ้น							
6.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
7) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
7.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
7.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อน และผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
7.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคม และอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
7.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
7.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	

แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย (สำหรับนักเรียน)

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม

แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยกำหนดให้

+1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่

-1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**ไม่สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
สำหรับนักเรียน							
1.เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	1	1	1	1	1	1.00	
2.ปัจจุบันเป็นนักเรียนระดับ 1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 4) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 6) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 7) นักเรียน Homeschool 8) อื่น ๆ.....	1	1	1	1	1	1.00	
3. นักเรียนเคยเรียนโรงเรียนกวดวิชา (รวมทุกสถาบันเป็นระยะเวลา	1	1	1	1	1	1.00	

เท่าใด)							
☐ 1) 1 – 6 เดือน							
☐ 2) 7 – 12 เดือน							
☐ 3) มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี							
☐ 4) มากกว่า 2 ปี							

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5		
ก)การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร							
1) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
1.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
1.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
1.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
1.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
1.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	

2) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
2.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
2.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
2.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
2.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
2.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
3) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการกำหนดเกณฑ์วัดชีวิตและการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
3.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
3.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
3.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
3.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
ข) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม							
4) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							

4.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
4.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
4.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
4.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
4.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
5) โรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
5.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
5.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
5.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
5.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
5.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
ค) การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม							
6) โรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครมีการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
6.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการ	1	1	1	1	1	1.00	

เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง							
6.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
6.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
6.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
6.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	
7) โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด							
7.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง	1	1	1	1	1	1.00	
7.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครูเพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	
7.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00	
7.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	
7.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน	1	1	1	1	1	1.00	

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สำหรับ
ผู้บริหาร ครูและผู้สอน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

คำอธิบาย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิสุทธครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ
 - 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - 1.2 เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - 1.3 เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงและแก้ไขแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดห้องเรียนการศึกษาแบบเรียนรวม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี เพื่อผลการวิจัยนี้จะก่อประโยชน์สำหรับโรงเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน ณ โอกาสนี้

นางสาวฐิติพร แต่งพลกรัง
นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม
แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

1) ชาย 2) หญิง

1.2 อายุ

1) 20 – 29 ปี 2) 30 – 39 ปี 3) 40 – 49 ปี

4) 50 – 59 ปี 5) 60 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

1) ปริญญาตรี 2) ปริญญาโท 3) ปริญญาเอก

1.4 ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา *สำหรับผู้บริหาร*

1) 1 – 5 ปี 2) 6 – 10 ปี 3) 11 – 15 ปี

4) 16 – 20 ปี 5) 21 – 25 ปี 6) มากกว่า 25 ปี

1.5 ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งครูผู้สอน *สำหรับครูผู้สอน*

1) น้อยกว่า 1 ปี 2) 1 – 10 ปี 3) 11 – 20 ปี

4) 21 – 30 ปี 5) มากกว่า 30 ปี

1.6 ประสบการณ์ที่ท่านเคยสอนในโรงเรียนกวดวิชารวมโรงเรียนที่สอนปัจจุบัน *สำหรับ
ครูผู้สอน*

1) 1 โรงเรียน 2) 2 – 3 โรงเรียน 3) มากกว่า 3 โรงเรียน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน
กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการสอนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเสริมความ
พร้อม ชดเชยความรู้ที่บกพร่องหรือต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมีมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้น
เรียนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น
พื้นฐาน

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานฝ่ายหนึ่งของโรงเรียนกวดวิชา
ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการ
เรียนรู้และการวัดและการประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของ
หลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้
รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตร

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียน

การศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึงสามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง ตามหลักการทั้ง 5 ด้าน คือ

- (1) นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
- (2) นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม
- (3) ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง
- (4) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น
- (5) นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ตัวอย่าง

โรงเรียนมีการปฏิบัติเพื่อพัฒนาหลักสูตรในประเด็นดังต่อไปนี้ในระดับใด

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร										
1. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
1.1) นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										

หากโรงเรียนของท่านมีการพัฒนาหลักสูตรในด้านการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ**มาก** ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 4 ของ**สภาพปัจจุบัน** และหากท่านคิดว่า โรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรในด้านการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ในสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ**มากที่สุด** ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของ**สภาพที่พึงประสงค์**

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตร ของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานคร										
1. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
1.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
1.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
1.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
1.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
1.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
<p>การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร</p>										
<p>2.โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด</p>										
2.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
2.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
2.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
2.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
2.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
<p>การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร</p>										
<p>3. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด</p>										
3.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
3.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
3.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
3.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้										
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
4.โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
4.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
4.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
4.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
4.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
4.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อความคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้										
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
5. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมี การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
5.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
5.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
5.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
5.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
5.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและการประเมินผล										
การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
6.โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมี การดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
6.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
6.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
6.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
6.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
6.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและการประเมินผล										
การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
7. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมี การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
7.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
7.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
7.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
7.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
7.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงและแก้ไขแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทวิฯที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดห้องเรียนการศึกษาแบบเรียนรวม

1. แนวทางการบริการวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

1.1 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....

1.2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....

1.3 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....

1.4 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
.....

1.5 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

.....
.....

2. แนวทางการบริการวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....

2.2 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....

2.3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....

2.4 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
.....

2.5 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน

.....
.....

3.แนวทางการบริการวิชาการด้านการวัดและการประเมินผลตามแนวการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....

3.2 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....

3.3 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....

3.4 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
.....

3.5 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้

สำหรับ
นักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

คำอธิบาย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ
 - 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - 1.2 เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
 - 1.3 เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงและแก้ไขแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตวิชาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดห้องเรียนการศึกษาแบบเรียนรวม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี เพื่อผลการวิจัยนี้จะก่อประโยชน์สำหรับโรงเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน ณ โอกาสนี้

นางสาวฐิติพร แต่งพลกรัง
นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตาม
แนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

1) ชาย 2) หญิง

1.2 ปัจจุบันเป็นนักเรียนระดับ

- 1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 4) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 5) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 6) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 7) นักเรียน Homeschool 8) อื่น ๆ.....

1.3 นักเรียนเคยเรียนโรงเรียนกวดวิชา (รวมทุกสถาบันเป็นระยะเวลาเท่าใด)

- 1) 1 - 6 เดือน 2) 7 - 12 เดือน
 3) มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี 4) มากกว่า 2 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาใน
กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดนิยามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการสอนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อเสริมความพร้อม ชดเชยความรู้ที่บกพร่องหรือต้องการเรียนล่วงหน้า โดยมุ่งหมายเพื่อทำคะแนนเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบในระดับที่สูงขึ้นและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยามขั้นพื้นฐาน

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานฝ่ายหนึ่งของโรงเรียนกวดวิชา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตร

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียน

การศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง การจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึงสามารถเรียนรู้ได้ทุกคนอย่างทั่วถึง ตามหลักการทั้ง 5 ด้าน คือ

- (1) นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
- (2) นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

- (3) ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและ อารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและ ผู้ปกครอง
- (4) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียน และครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น
- (5) นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ตัวอย่าง

โรงเรียนมีการปฏิบัติเพื่อพัฒนาหลักสูตรในประเด็นดังต่อไปนี้ในระดับใด

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
การพัฒนาหลักสูตร										
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้ง ติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร										
1. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
1.1) นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมี โอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										

หากโรงเรียนของท่านมีการพัฒนาหลักสูตรในด้านการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการ ตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ**มาก** ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 4 ของ**สภาพปัจจุบัน** และหากท่านคิดว่า โรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรในด้านการวิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมี โอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ในสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ**มาก ที่สุด** ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของ**สภาพที่พึงประสงค์**

ข้อความคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
<p style="text-align: center;">การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียน กวดวิชาในกรุงเทพมหานคร</p>										
<p style="text-align: center;">1. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด</p>										
1.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
1.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
1.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
1.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
1.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
<p>การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร</p>										
<p>2.โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรและนำไปทดลองใช้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด</p>										
2.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
2.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
2.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
2.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
2.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
<p style="text-align: center;">การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร นำไปทดลองใช้ รวมทั้งติดตามและมีกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร</p>										
<p style="text-align: center;">3. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดและการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด</p>										
3.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
3.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
3.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
3.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
3.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้										
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
4.โรงเรียนกวทววิชาในกรุงเทพมหานครมี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
4.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
4.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
4.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
4.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
4.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดการเรียนรู้										
การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
5. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
5.1 นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
5.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
5.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
5.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
5.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ข้อความคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและการประเมินผล										
การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
6.โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการดำเนินการวัดและประเมินผลของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
6.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
6.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
6.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
6.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
6.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่ต่างกัน										

ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวัดและการประเมินผล										
การวัดและการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม										
7. โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครมีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล พัฒนาคุณภาพของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวมอยู่ในระดับใด										
7.1นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง										
7.2 นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม										
7.3 ความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง										
7.4 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น										
7.5 นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงและแก้ไขแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวทวิษาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดห้องเรียนการศึกษาแบบเรียนรวม

1.แนวทางการบริการวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

1.6 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....

1.7 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....

1.8 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....

1.9 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ชอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนรู้และทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
.....

1.10 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

.....
.....

2. แนวทางการบริการวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการศึกษาแบบเรียนรวม

2.1 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....

2.2 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครอง

อย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....
2.3 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....
2.4 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
.....
2.5 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

.....
.....
3.แนวทางการบริการวิชาการด้านการวัดและการประเมินผลตามแนวทางการศึกษาศึกษาแบบเรียนรวม

3.1 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

.....
.....
3.2 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้จากครู เพื่อนและผู้ปกครองอย่างเต็มที่และเหมาะสม

.....
.....
3.3 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดความแตกต่างหลากหลายทางกายภาพ ทางปัญญา ทางวิชาการ ทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนได้รับการยอมรับการเข้าใจและการสนใจจากครูและผู้ปกครอง

.....
.....
3.4 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการ ทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมดีขึ้น ขอบโรงเรียนและครูมากขึ้น มีแรงจูงใจในการทำงานการเรียนและทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

.....
3.5 การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้และความเร็วในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

.....
.....
ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ที่ วจ.วรส. 034.6-3/2563

15 มกราคม 2564

เรื่อง ตอบรับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์วารสาร
เรียน คุณจิตติพร แต่งพลกรัง และ ผศ.ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม (Need Analysis for Developing Academic Management of Tutorial Schools in Bangkok based on the Concept of Inclusive Education)” เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ออนไลน์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ นั้น

กองบรรณาธิการ วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ หมายเลข ISSN 2408-2473 (ผ่านการประเมินคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index: TCI) รอบที่ 4 ให้เป็นวารสารกลุ่มที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2563 – 2567) ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับบทความของท่านเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2565) ทั้งนี้เมื่อบทความของท่านได้รับการตีพิมพ์แล้วกองดำเนินการวารสารฯ จะแจ้งให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.โกศล สายใจ)

บรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

โทรศัพท์ 02-432-6101-5 ต่อ 1220

www.rpu.ac.th

9 M.1 Nakorn In Rd., Bang Kanoon, Bang Gruai, Nonthaburi 11130 Tel. 0 2432 6101 - 5 Fax. 0 2432 6107
๕ หมู่ 1 ถนนนครอินทร์ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๓๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๒ ๖๑๐๑ - ๕ โทรสาร ๐ ๒๔๓๒ ๖๑๐๗

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ฐิติพร แต่งพลกรัง
วัน เดือน ปี เกิด	4 สิงหาคม 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา
ที่อยู่ปัจจุบัน	57/126 ม.7 ทรรษา 1 ซอยมาเจริญ 3 ถนนเพชรเกษม 81 หนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY